No. 2486 Zaterdag 12 September 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De eerste stap

De eerste stap op het gebied van Sociale Wetgeving moet op Curaçao nog gezet worden, zeide indertijd Gouverneur Fruytier. En dat woord was waar.

Maar thans is toch die eerste stap gezet.

Onder de officieele berichten van Zaterdag l.l. was te lezen dat Z.E. de Gouverneur een commissie heeft benoemd ter bestudeering van de vraagstukken, welke betrekking hebben op de wettelijke regeling aangaande BEROEPSONGEVALLEN, de ZONDAGSRUST, en de WINKELSLUITING.

We willen niet ontkennen, dat de opdracht veel omvattend, van groot belang en niet gemakkelijk is.

De commisste zal zeker voor zich hebben modellen van uitstekende wetten in andere landen, maar Curaçao met een aantal inwoners van een middelmatige stad heeft daardoor zijn eigenaardige moeilijkheden voor een ongevallenwet. Zijn havenbeweging, waar bij de schepen een voorkeur schijnen te hebben op Zondag ons eiland aan te doen, brengt bijzondere moeilijkheden mee voor de Zondagsrust. En de thans geschapen toestand van de overtalrijke kleine winkeltjes, grootere moeilijkheden voor een winkelwet.

Maar we hebben vertrouwen in deze commissie. Wel gelukkig was de keuze der personen, bestaande uit de Heeren Procureur-Generaal als Voorzitter, den Voorzitter van de Commissie van Wetgeving, den Directeur van Openbare Werken en den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst als ambtelijke leden, zoomede de heeren Mr. Eskes, Jossy C. Henriquez, S. A. Senior en John H. Sprockel, onderscheidenlijk als vertegenwoordigers van de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij, de Kamer van Koophandel en Nijverheid, het Sub-Comité van de West-Indische Scheepvaartmaatschappijen en den Roomsch Katholieke Volksbond.

Met belangstelling zien we spoedige resultaten van deze commissie te gemoet.

Zitting van den Kolonialen Raad

OP DINSDAG 8 SEPT. 1931.

Het was weer een zitting met veel belangstelling. Maar toch niet met zooveel publiek, als de brugkwestie had doen verwachten.

Nadat de brieven waren voorgelezen van Z. E. den Gouverneur, waarbij de Havenmeester en de Administrateur van Financien als gemachtigden van het Bestuur waren aangesteld, kwam in behandeling de *Ontwerp-verordening houdende bepalingen betreffende den toegang tot en den overgang van de brug „Koningin Emma der Nederlanden" te Willemstad.*

De Heer Gauw, bestuursgemachtigde kreeg het woord, tot beantwoording van eenige vragen, door den Raad in het eindverslag gesteld.

De Heer Gauw deelde mede, dat reeds aan de brugwachters instructies gegeven waren om de menschen coulant te behandelen, dat het tarief voor de trucks verlaagd was tot 35 cts. en het maandabonnement tot 15 gld. dat wat betrof het veevervoer, dit thans meestal per truck geschiedde, maar voor de enkele keer, dat het vee loopende over de brug zou gaan, dit kosteloos zou zijn; en dat verder het Bestuur geen bezwaar had met de redactiewijziging van den Raad mee te gaan, dat vrijstelling zou verleend worden aan de ambtenaren in en voor dienst. Verder gaf Spr. nog de wijzigingen aan, die bij de behandeling der artikelen nog ter sprake zouden komen.

Bij de algemeene beschouwingen vroeg de Hr. ESKES het woord

De Hr. Eskes is erkentelijk tegenover het Bestuur voor de tegemoetkoming aan de wenschen van den Raad.

De brugkwestie is thans een question brûlante. Hoe is ze dit geworden? Vroeger toen de brug nog in handen was van de Curaçao Trading had niemand bezwaar tegen het betalen der bruggelden. Een particulier kon redelijk vergoeding daarvoor vragen. Maar nu het Gouvernement eigenaar geworden is, nu komen de bezwaren.

Een eerste bezwaar, wat in dezen tijd genoemd werd, is, dat de heffing een belasting alleen is voor Otrobanda.

Op den keper beschouwd, vindt Spr. echter dit geen bezwaar, want het verkeer van Punda naar Otrobanda is niet veel minder als omgekeerd. Op Otrabanda immers heeft men de steigers der Red D. en K. N. S. M. en de steigers der Maduro's.

Verder heeft men daar de ziekenhuizen, de Radio, het Cabaret enz.

Waarom zegt men verders, moet voor de Scharloobrug niet betaald worden, Terwijl de rijke menschen die op Scharloo wonen toch veel beter betalen kunnen dan de armen op Otrobanda. Spr. zou niet alle menschen op Otrobanda arm durven noemen, evenmin als hij zeggen kan, dat allen die op Scharloo wonen rijk zijn.

Toch zegt Spr. zit er wel iets billijks in dat argument. Wanneer het Gouvernement dan ook nog meer inkomsten zou noodig hebben, zou Spr. ook geen bezwaar hebben tegen de heffing van bruggelden aldaar. Alhoewel hij vreest, dat het innen van het bruggeld daar misschien meer zou kosten als de heele opbrengst zijn zou.

Verders is er zeer terecht het bezwaar, dat men bruggegelden geheven heeft zonder wettelijke basis. Bij overname van de brug had het Gouvernement aanstonds het innen van het bruggegeld moeten wettigen. Het Gouvernement zegt nu wel dat het een retributie was, maar volgens Spr. is ook een retributie belasting, wat hij staaft uit het Regeeringsreglement, uit Thorbecke en uit de Hollandsche gemeentewet, uit welke stukken blijkt dat retributies belastingen zijn.

Hoe is het mogelijk vraagt Spr. dat het Bestuur de brug overneemt en niemand eraan gedacht heeft een verordening te maken om het bruggegeld te wettigen?

Er hapert iets aan het Bestuur.

Nadat er eenig verzet gekomen was kwam er een keur. Toen werd de keur weer ingetrokken, omdat belastingen niet met een keur geheven kunnen worden, en kwam er een verordening.

De behandeling daarvan is door iemand beschouwd als een onderonsje van den Kolonialen raad. Dit is niet waar. Dat de stukken niet eerder onder het publiek gekomen zijn, komt, omdat de behandeling ervan snel moest gaan, en dan gebeurt het dat de drukkerij dat de zaak niet kan bijhouden. Het was dus een geheel verkeerde conclusie, dat de Raad de zaak maar in den doofpot tracht te stoppen.

Bij de behandeling der artikelen zal Spr. nog iets zeggen over de wenschen der raad die nog niet vervuld zijn, en eenige amendementen voorstellen op het ontwerp.

Nog wil Spr. iets zeggen over de beweging die er de laatste weken gaande was, voor een vrije brug.

De Raad had de voetgangers willen vrijstellen, maar volgens de gegevens van het Bestuur is dit de helft der inkomsten een f. 50.000.

Van oordeel dat dit geld noodig is, dat bovendien het publiek gewend is aan betaling van bruggegeld en dit door deze verordening en wettige heffing geworden is, heeft Spr. deze gelden niet aan het Gouvernement durven onthouden.

Alleen vond Spr. nog een onbillijkheid in het tarief, dat nl. trucks meer zouden moeten betalen dan de auto's. Men beweert wel dat de zware trucks veel schade doen aan de brug, maar daartegenover staat dat groote auto's ook schade doen en trucks meestal voertuigen zijn, waarmee de menschen hun brood verdienen, terwijl auto's veelal luxe artikelen zijn. Daarom zal Spr. ook een amendement indienen om het tarief voor de trucks te stellen op eenzelfde bedrag als de auto's n. l. 25 ct. per truck en 15 gld. per maandabonnement.

Na de Heer Eskes wilde de Heer WINKEL even motiveeren, waarom hij vóór dit ontwerp zou stemmen. Ofschoon principieel voor vrijheid van gouvernementsbruggen, wilde Spr. thans toch voorstemmen, omdat hij van meening is, dat het bestuur nu het geld niet missen kan. Spr. hoopt echter, dat in 1932 door een zuinig beheer de financieele toestand van dien aard zijn zal, dat er dan geen tolgeld meer voor de brug zal gevraagd behoeven te worden.

Hierna werd overgegaan tot de behandeling der verschillende artikels.

Deze werden door den Raad aangenomen met de amendementen van den Heer Eskes, die in de bepaling van het tarief, het woordje *ten hoogste* wilde schrappen, omdat hij bij het heffen van deze belasting, geen delegatie wilde geven aan het Bestuur, evenmin als dit bij andere belastingen het geval is. Ook wilde Spr. het tarief voor trucks brengen op 25 ct en 15 gld per maand abonnement.

Verder wilde deze Spr. duidelijk in het ontwerp hebben opgenomen, dat vrijstelling op vertoon van dienstkaarten, aan militairen en leden van de vrijwilligerscorpsen alleen zouden gegeven worden wanneer zij van de brug gebruik maken in uniform en tevens voor oefening. Natuurlijk zeide deze Spr. geldt dit ook voor alle andere ambtenaren die in uniform de brug passeeren. Uitsluitend in en voor den dienst zijn zij vrij van bruggeld. Spr. was absoluut tegen de faciliteiten die aan een uniform gegeven werden.

Hierna kwam in behandeling de *Ontwerp-verordening tot wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1929.*

Voor onze lezers, zal het nuttig zijn even de reden van dit ontwerp aan te geven.

De Begrooting 1929 was door het toenmalige bestuur met bijna 2 millioen overschreden, zonder dat daarin de Raad gehoord was. Het was het jaar der overval; het jaar van de hoogconjunctuur waarin vooral ons departement van Openbare Werken leefde, onder den toenmaligen directeur van Rosse, die dan ook om zijn ietwat onafhankelijk optreden in conflict kwam met den toenmaligen Gouverneur Fruytier en weer naar Holland repatrieerde.

Nu bijna anderhalf jaar later, kwam het huidige bestuur, dat aan, wat de Hr. Eskes noemde, deze sabotage der begrooting 1929, wel geen schuld heeft, den Raad vragen, om zijn fiat te geven aan deze ongerechtigheid."

We kunnen hier niet anders dan de houding van den Raad billijken, die bij monde van den Hr. Eskes welsprekend de gronden voor de afstemming van dit ontwerp heeft gemotiveerd.

Bij de behandeling van dit onderwerp, werd door den voorzitter allereerst het woord gegeven aan de gemachtigde van het Bestuur, de Hr. Schotborgh, administrateur van financiën, om eenige vragen te beantwoorden door den Raad in het eindverslag gesteld; welke wel de voornaamste overschrijdingen waren, die door het Bestuur werden *toegeschreven aan uitkeeringen volgens wettelijke regelingen en plotseling opgekomen behoeften?*

Heel wat posten en groote cijfers werden nu door den Hr. Schotborgh opgesomd. En als motiveering. dat deze niet aan den Raad waren voorgelegd, zeide Spr. dat de Raad het zoo druk had, dat aanvragen niet spoedig genoeg zouden kunnen gereed komen, zonder dat werken zouden moeten worden stopgezet enz.

Bij onderling verstaan aldus Spr. moet men ook zoo nauw niet kijken en de Raad kon er zeker van zijn, dat de uitgaven gedaan waren in het algemeen belang.

De Heer COHEN HENRIQUEZ sprak als eerste zijn afkeuring uit, tegen de in dit ontwerp tot uiting gekomen beleid. Al waren in dat jaar veel door de Raad goedgekeurde posten niet gebruikt, daarmee is nog niet goed te praten dat zooveel andere posten overschreden zijn. Dit is maar een camouflage. Verder zegt het Bestuur, dat de meeste posten van overschrijding voor noodzakelijke werken waren. In hoever dit juist is, weet Spr. niet; maar zoo deze werken noodig waren, dan hadden ze aan den Raad gevraagd moeten worden.

Met Hr. Ms. Banckert op gevechtschieten.

Behalve veel andere verdiensten heeft de C. P. I. M. in de laatste jaren er een nieuwe aan haar glorie toegevoegd, n. l. dat ze de leverancier geworden is van oude schepen aan de Nederlandsche Marine.

Drie liggen er nu al verzonken in de Caraibische zee vóór Curaçao; een vierde de Pyrula ligt nog te wachten om haar drie kleinere zusters te volgen.

Reeds maanden geleden hadden we van den vriendelijken Commandant Makaay, al een uitnoodiging ontvangen om dit gevechtschieten weer mee te maken, en nadat we Dinsdagmorgen toevallig gezien hadden, dat aan de Handelskade een met roode vlag gewapende truck een hondertal patronen gelost had in een sloep van de *Banckert*, werden we even later door den Adjudant van den Gouverneur opgebeld, dat er den volgenden dag voor ons een plaats gereserveerd was op Hr. Ms. *Banckert*, die om half 7 het anker lichten zou. Kap. Antheunissen zou zoo vriendelijk zijn te zorgen, dat ik tijdig aan boord was.

Toen we Woensdagmorgen met de politieboot langzij kwamen van de torpedojager, zag deze er al heel wat dreigender uit dan gewoonlijk. Geen tentdek was er ter beschutting tegen de tropenzon en de weggenomen reeling, deed je zoo dicht mogelijk loopen langs de op het dek opgebouwde torpedobuizen en kanonnentorens.

Dreigend stak het 12 c. M. geschut zijn naakte loopen de lucht in, en de heele bemanning was druk in de weer met de voorbereidselen voor den komenden strijd.

De vriendelijke begroeting van den Commandant en de dito kennismaking met de officieren bracht je direct thuis op het schip, waar de Heeren van der Stok, Hendriks en Kieviet, die namens de C. P. I. M. de uitvaart zouden meemaken, reeds aanwezig waren. Even later kwam Z. E. de Gouverneur aan boord en toen ook de Heeren Maduro de valreep waren opgeklauterd, kon deze worden ingenomen en was het schip voor het vertrek gereed.

Intusschen ging de Neptunus reeds voor ons uit, met op sleep het slachtoffer van vandaag het M. S. *Enida* in 1910 als lichter gebouwd onder de naam *Limburg* en later in een motortankschip veranderd.

In die jaren was het schip oud geworden op zijn talrijke reizen in Oost en West. Wegens de malaise kon het nu geen loonende slooperhanden vinden en zou het daarom vandaag een eervoller ondergang krijgen door het geschut der Nederlandsche Marine.

Langzaam stevenden wij door de St. Annabaai; maar toen de *Banckert* eenmaal buitengaats achter de *Neptunus* uit was, nam het schip in trillende vaart een flinke zwaai naar het Oosten, om de sleepboot gelegenheid te geven, de *Enida* verder naar het Zuiden te sleepen. De *Banckert* zelf ging met dubbele ketels stoom maken, voor de run van 25 mijlsvaart, waarin straks de vijand zou beschoten worden.

Ondertusschen gaven de officieren inlichtingen aan de verschillende gasten over de zeer ingewikkelde werking der kanonnen die op de vroegere jagers van Zweedsch maaksel waren, maar op de *Banckert* en de *Van Nes* geleverd zijn door den Hollandsche Industrie en Handels Mij in Den Haag.

Boven, nog een verdieping hooger als de commandotoren, staat de officier der artillerie, die belast is met het richten der batterij, die bestaat uit vier 12 c.M. kanonnen. Alle gegevens van deze officier worden electrisch overbracht naar de seinkamer beneden, en vandaar naar een viertal wijzerplaten aan de kanonnen. Vier kanonniers gezeten op de ijzeren stoeltjes die aan deze hoog-technische oorlogsinstrumenten verbonden zijn, hebben niets anders te doen, dan door het draaien van een handle te zorgen, dat de wijzers op die wijzerplaten vóór hen, in een bepaalde richting staan blijven, en aldus regelen zij het kanon volgens de gegevens van den bevelvoerenden officier op den toren.

Dit schijnt betrekkelijk eenvoudig, maar kom dan maar eens kijken op die commandotoren, waar de artillerieofficier Bax met een man of acht zijn instrumenten stond te regelen, of in de seinkamer, het hart van het schip, waar de officier van adm. van Houten het bevel voerde, en met eenzelfde aantal mannen een kamer vol registratie-instrumenten bediende, waarvan men eenvoudig duizelde.

Ook de *Banckert* heeft evenals de andere jagers van dat type een wat men in de krijgswetenschap noemt, gestabiliseerde batterij; d. w. z. dat het richten der kanonnen onafhankelijk is van het slingeren en het stampen van het schip. Ja, hoe meer het schip slingert, des te beter werkt de gyroscoop, waaraan de richtingkijkers hangen, en juist daarom ook werd dezen morgen niet op deze wijze geschoten, omdat het schip daarvoor niet voldoende slingerde.

Onderwijl was de ranke jager in zijn 25 mijls vaart onder onze voeten aardig aan het bibberen en trillen met een gonzend, brommend vibreerend geluid: en uit de aangehilste machines, waar de oververhitte stoom maar even een warmtegraad bereikte van 360 Celsius, sloeg zulk een hitte, dat het naast de machinekamers op het dek haast niet te houden was.

Ter hoogte van Newport nam de Banckert de koers naar het Zuiden. Wild-driftig doorsneed hij de golven, die opkruivend en opzwalkend tegen de boorden, aan het einde vermalen werden door de wervelende schroeven tot een onafzienbare baan.

Daar klonk het trompetsignaal: „In naam van Oranje doe open de poort" en ieder man ging naar zijn post, terwijl de gasten werden uitgenoodigd om samen te komen op het verhoogde zoeklichtdek, tusschen de schoorsteenen, vanwaar we een mooi uitzicht hadden over de operaties.

Juist half negen ging de roode vlag in top, met daaronder het internationale vuursein, de witroode wimpel, ten teeken dat de vijandelijkheden zouden beginnen. De ooren werden volgepropt met watten, uitgedeeld door den scheepsdokter, om onze trommelvliezen tegen den geweldigen luchtdruk te beschermen.

Zelfs de aap, die aan boord was, werd door een matroos aldus tegen het kannongebulder beschermd wat het beest gaarne toeliet.

Boven op de commandotoren zagen we Luit. Bax met zijn mannen druk bezig met de kijkers en instrumenten. Want de eerste 12 salvo's zouden van daar af, met centraalvuur gegeven worden.

De vier zware loopen van het moderne geschut waren reeds gericht op het ten ondergang gedoemde schip. Rustig met een 8 mijlen vaart zagen

Hierna kreeg de Hr. ESKES het woord voor de volgende rede:

Het is verre van aangenaam over dit ontwerp het woord te vragen, omdat daarbij weer scherpe kritiek moet worden uitgeoefend. Deze openbare kritiek wordt wel eens misverstaan, omdat men er in ziet een schade van het gezag. Dit is natuurlijk onjuist. De moeilijkheid ligt hierin, dat de Gouverneur is de vertegenwoordiger van H.M. de Koningin en tegelijk hoofd van de uitvoerende macht. Als drager van het hoogste gezag in dit gebiedsdeel zijn wij den Gouverneur alle eerbied en gehoorzaamheid verschuldigd en wij zullen als goede burgers in deze gaarne onze plicht doen.

Maar als hoofd van de uitvoerende macht is de Gouverneur verantwoordelijk en als zoodanig onderworpen aan kritiek van den K.R..

De Koningin heeft haar verantwoordelijke ministers, doch het Regeerings-Reglement voor Curaçao kent o.v. geen verantwoordelijke gemachtigden van het Bestuur; het is de Gouverneur zelf, die verantwoordelijk gesteld voor den gang van zaken. Om dit eenigszins te camoufleeren spreekt men daarom in de stukken bij voorkeur over het „bestuur."

De begrooting moet volgens de Wet door den K.R. in openbare vergaderingen worden behandeld, waarmede de wetgever bepaaldelijk beoogde zoo groot mogelijke publiciteit, waardoor controle van de openbare meening mogelijk wordt en publieke belangstelling gewekt moet worden.

De groote staatsman Thorbecke was het, die in het midden van de vorige eeuw in Holland krachtig de groote voordeelen der openbaarheid in de wetgevende colleges in het licht stelde en bepleitte. Hij schreef o.a.: „Op het plichtsbesef te vertrouwen is edel, maar het bedriegt. Tot hoe lagen stand het in gesloten vergaderingen soms daalt, stelt niemand dan die er in zat, zich voor". En Prof. Mr. J. Oppenheim zegt: "Thorbecke's mokerslagen waren noodig om te overtuigen, dat raadpleging achter gesloten deuren het Bestuur naar binnen werkeloos, naar buiten krachteloos maken moest". Daarom is ook in 1865 in art. 81 van het R. R. den K.R. als eisch gesteld: „Hij vergadert in het openbaar". De publieke zaak worde publiek behandeld. En al wie op de een of andere wijze het algemeen belang in een onder-onsje zou willen afdoen, handelt in strijd met letter en geest van de wet.

Juist de behandeling van de begrooting is steeds de beste gelegenheid om in het openbaar voor de belangen van dit gebiedsdeel op te komen, een taak, die den leden van den K.R. bij R. R. nadrukkelijk is opgelegd. Indien nu de belangen van Curaçao naar de meening van den Raad door het Bestuur niet op de juiste wijze worden behartigd, dan is de K. R. verplicht daarop kritiek uit te oefenen en te trachten het Bestuur op den goeden weg te brengen.

Uit de gewisselde stukken omtrent de nu aan de orde gestelde wijziging van de begrooting van 1929 is reeds gebleken hoe groote bezwaren de Raad heeft tegen dit ontwerp. De begrooting voor 1929 is den 6den Maart 1928 door den toenmaligen Gouverneur als eerste ingediend en onder diens opvolger in de vergadering van den K. R. van den 5den Augustus 1929 bij suppletoire begrooting gewijzigd en aangevuld. De uitgaven waren behoorlijk op de begrooting aangewezen en eveneens de middelen ter dekking en zoo was voldaan aan den eisch van art. 100 van het R. R. Groot was echter de verbazing, toen op 30 Maart 1931, dus 1 jaar en drie maanden na afloop van het begrootingsjaar 1929 aan den K. R. dit ontwerp werd voorgelegd, waarvan de considerans euphemistisch zegt, dat het noodig is „eenige" artikelen der Curaçaosche begrooting 1929 te wijzigen. Waarom? Omdat het Bestuur in 1929 kans had gezien op verschillende artikelen in totaal f. 1.880.285,—, excusez du peu, meer uit te geven dan toegestaan was, zelfs de post „Onvoorziene Uitgaven" was overschreden met f. 432.463,—. Een post, welke nota bene niet overschreden mocht worden, terwijl de andere posten niet overschreden mochten worden dan voorzoover genoemd in art. 2 van de begrootingsverordening en in totaal tot het bedrag van f 50.000.— voor onvoorziene uitgaven gevoteerd.

Het Bestuur van 1929 heeft dus eenvoudigweg de begrootingsverordening 1929 gesaboteerd, heeft deze verordening naast zich neergelegd en naar welbehagen, volgens eigen goeddunken, de millioenen uitgegeven. Het is ongelooflijk, maar waar. Een bestuur van Curaçao, volgens art. 29 van het R. R. geroepen de Kolonie te besturen met inachtneming van de voorschriften dezer wet, heeft, of de bepalingen van het R. R. en van de begrootingsverordening niet gekend, wat wij toch niet mogen aannemen, óf deze willens en weten overtreden.

En dan kan men nog met een koninklijke dankbetuiging voor de bewezen diensten zijn hooge ambt neerleggen. Na al het gebeurde is het mij onmogelijk de bewezen diensten te ontdekken. Het jaar 1929 vormt wel een donkere bladzijde in de geschiedenis van Curacao.

De vraag is: Wat nu? Het huidige bestuur kon wel niet anders handelen dan dit ontwerp indienen, om de reeds gedane uitgaven alsnog gewettigd te krijgen. Want de bepalingen van de Comptabiliteitswet gelden nog steeds en de Algemeene Rekenkamer kijkt nog immer de rekeningen na. Maar de naam „begrooting" wordt dan wel een paskwil. Een begrooting moet toch altijd tevoren worden opgemaakt en niet 15 maanden na het uitvoeren der plannen en na de besteding der gelden.

De K. R. wordt dus nu weer goed genoeg geacht om alsnog zijn fiat te geven op al deze ongerechtigheden. Zal de Raad dit doen, nadat hij zoo dikwijls reeds geprotesteerd heeft tegen dergelijke onwettige handelingen? Ook in het Voorloopig Verslag op dit Ontwerp hebben de afdeelingen van den K. R. haar ernstige afkeuring te kennen gegeven en hebben het Bestuur gevraagd naar diens opvatting omtrent art. 100 van het R. R. Het is jammer, dat het tegenwoordige Bestuur nog zwakke pogingen heeft gedaan de handelingen van het Bestuur van 1929 goed te praten. Zoo b. v. heet, dat tegenover het bedrag van f 1.880.285, — dat op 65 artikelen meer is uitgegeven dan toegestaan, een ander bedrag staat van f 1.374.021,— die op de overige artikelen minder werd uitgegeven dan geraamd was. Practisch zou dat neerkomen op een overschrijving van de eene post op de andere, terwijl artikel 2 van de begrootingsverordening nadrukkelijk voorschrijft, dat overschrijving alleen kan plaats vinden uit art. 139 der begrooting (onvoorziene uitgaven) op een aantal bepaaldelijk genoemde artikelen.

Ook zegt het Bestuur in de Memorie van Antwoord, dat de voornaamste overschrijdingen waren toe te schrijven aan uitkeeringen volgens wettelijke regelingen en plotseling opgekomen behoeften. Een doekje voor het bloeden! De behoeften niet zoo plotseling opkomen, of de Raad kan nog wel even met spoed vergaderen en zijn goedkeuring geven.

Zooeven hebben wij van den gemachtigde van het Bestuur gehoord, dat het Bestuur destijds gemeend heeft, dat het vanzelf sprekend was, dat de K. R. met de overschrijdingen der begrootingsposten genoegen zou nemen, omdat de gelden toch in het algemeen belang werden besteed. Doch dit is niet het bezwaar van den K. R. Wij twijfelen er niet aan, of men heeft de beste bedoelingen gehad bij de besteding der gelden, maar met goede bedoelingen alleen bestuurt men Curaçao niet; een eerste eisch is, dat het Bestuur zich houdt aan de bepalingen van de wet. De geachte gemachtigde heeft ook gezegd, dat het een kwestie was van goed vertrouwen en onderling verstaan van elkaar. Ik ben het er volkomen mee eens, dat goed vertrouwen aanwezig moet zijn om vruchtbaar te kunnen samenwerken. Wij hebben echter, ook nog den laatsten tijd, gezien, dat men door buitengewone wegen te bewandelen zich groote moeilijkheden kan scheppen Beide partijen zijn dan volkomen te goeder trouw, doch er ontstaat spoedig misverstand en wrijving, doordat men zich niet precies houdt aan de regelen, die nu eenmaal door de Wet zijn gesteld, en dat kan niet zijn in het algemeen belang.

Het Bestuur heeft nu eenmaal niet de vrije hand in het besteden der millioenen, anders zou men moeten doen wat een zeer geacht raadslid heeft opgemerkt, n.l. een begrooting maken van 1 post: gelden voor doeleinden nader door den Gouverneur aan te wijzen. Wij twijfelen er niet aan, of de Gouverneur zou de gelden besteden in het algemeen belang, doch zooals hij dit ziet en deze zienswijze kan geheel verschillen van die van den Raad. Daarom moeten wij ons houden aan de Wet, die zegt, dat de Raad heeft het begrootingsrecht.

M. d. V.!

De rechten van den Raad zijn in dit geval weer ernstig geschonden; Wet en Verordening zijn overtreden. Aan het misbruik van overschrijding der begrooting moet een eind worden gemaakt.

Thorbecke schreef, hoe ook in Holland in de eerste helft der 19e eeuw de Kroon zich, ondanks de bepalingen van de Grondwet, ten aanzien van de gemeente begrooting, algemeen wetgevend gezag bleef aanmatigen „begunstigd door de loomheid der Prov. Staten en een steeds vragende onderdanigheid der plaatselijke gemeenten".

Welnu, als er al „loomheid" bij den K. R. was, dan dient ons College die af te schudden; als er ook bij ons misschien symptomen waren van „steeds vragende onderdanigheid", dan dienen zij te verdwijnen.

Slechts een juiste afbakening van ieders plaats in de praktijk, kan leiden tot een harmonische samenwerking tot heil van Curacao. En daarom zal ik stemmen tegen dit ontwerp; de rechten van den Raad moeten onverzwakt gehandhaafd worden en niet, op welke wijze ook, in eenig opzicht bekort worden.

Hierna werd het ontwerp in stemming gebracht en met algemeene stemmen verworpen.

Door omstandigheden konden wij niet wachten op de eerste redevoering van den Heer Eskes over de brugquaestie, weshalve we deze in ons blad hebben moeten plaatsen volgens de notities die wij gemaakt hebben tijdens het uitspreken dezer rede in de Raadzaal.

Bij vergelijking echter bleek ons, dat de hoofdzaak juist weergegeven is.

Toch meenen we wel goed te doen, de volgende passage nog uit de ingezonden rede van den Hr. Eskes over te nemen.

Het grootste bezwaar tegen de heffing der bruggelden over de Koningin Emma-brug is naar mijn meening, dat deze heffing eigenlijk onwettig is. Toen met ingang 1 Juni 1930 het Gouvernement bruggeld ging heffen, had men dit onmiddelijk op wettelijke wijze moeten regelen en een verordening moeten maken, zooals deze thans voor ons ligt. Doch men heeft geen wettelijke regeling gemaakt, totdat er verzet kwam en toen heeft men hals over kop een ontwerp-keur gemaakt en ingediend, die even later weer werd ingetrokken en vervangen door een ontwerp verordening. Hierbij blijkt wel, dat het Bestuur thans tot het inzicht is gekomen, dat ten deze art. 169 van het R. R. van toepassing is: „Geen belasting wordt in de Kolonie geheven dan uit kracht en volgens de voorschriften eener wet of Koloniale verordening". Het is te betreuren en meteen onbegrijpelijk, dat het Bestuur niet eerder tot deze overtuiging is gekomen, omdat dan vele moeilijkheden zouden zijn voorkomen. Ik kan me volkomen indenken, dat men zich verzet tegen een belastingheffing, die men onwettig acht, doch dit verzet moet op de juiste wijze geschieden, hetgeen helaas niet altijd het geval is geweest.

Men heeft wel eens beweerd, dat het Gouvernement geheel vrij is in het heffen der bruggelden en dat een Verordening ter regeling daarvan niet noodig is. Ik heb reeds uit de feiten geconcludeerd, dat het Bestuur thans in elk geval tot een ander inzicht gekomen is. Het bruggeld is een retributie en retributies vallen onder de belastingen van art. 169 van het R. R., dat geen onderscheid maakt tusschen belastingen en retributies. Een ander is ook af te leiden uit de bepalingen van de Hollandsche Gemeentewet juncto art. 147 van de Grondwet. De groote staatsman Torbecke heeft steeds gestreden voor de uitbreiding, staatsrechtelijk, van het begrip „belastingen", tot alle ontvangsten krachtens Regeeringsrecht, van welker innig dekking van publieke behoefte de reden is.

Daarom heeft hij in de Gemeentewet de retributies, de heffingen voor het gebruik van bepaalde openbare werken en diensten, met belastingen gelijk gesteld. Volgens een arrest van den Hoogen Raad d. d. 12 Januari 1899, W. 37/32, moeten de verordeningen op de heffing en invordering van rechten of retributies, als bedoeld in art. 238 van de Gemeentewet, worden gehouden voor verordeningen betreffende plaatselijke belastingen. Ook uit andere beslissingen volgt, dat een retributie, ook in Curaçao, moet worden beschouwd als een belasting. Er is dus verleden jaar door het Bestuur een verzuim gepleegd door geen wettelijke basis te geven aan de heffing van bruggeld over Koningin-Emmabrug. Misschien worden er nog meer retributies in Curaçao geheven, die ook niet op een verordening berusten en waaromtrent dus een regeling noodig zou zijn. Er is gezegd, dat de K. R. de kwestie van het bruggeld als een onderonsje met het Bestuur zou willen afdoen. Dit is ten eenemale onjuist. De K. R. schroomt niet de zaken in het openbaar te behandelen. Dat de officieele stukken niet zoo snel ter kennis van het publiek zijn gekomen als gewenscht is, ligt geheel aan andere factoren, waarop de Raad niet den minsten invloed heeft. Het Bestuur heeft echter den Raad verzocht deze verordening zoo spoedig mogelijk te behandelen daarom is de behandeling in dit tempo gegaan.

BERICHTEN.

Beeldenwijding op Wishi.

Zondagavond was een schitterende plechtigheid voor de parochianen van Wishi. Alleen met de opening is misschien de kerk voller geweest. Van de verschillende stadsparochies waren talrijke geloovigen aanwezig, om tegenwoordig te zijn bij de plechtigheden, die door den Hoog Eerw. Pater Vicarius werden verricht met assistentie van de Paters van Looy en Dellaert. Pater Penninx hield een keurige predicatie en de gezangen van het fraterskoor waren gevoelig en indrukwekkend.

Het feest was voor de pastoor der parochie de Z. E. Pater Hagemans een waar succes.

Gasoline ontploffing.

Woensdag ontplofte er in een huis op Monte Berde een gasoline kookstel waardoor de in Sto Domingo geboren E. Gomez, zulke ernstige brandwonden kreeg, dat hij naar het hospitaal moest vervoerd worden.

Eenige uren later overleed de man aldaar aan de bekomen brandwonden

Nieuwe zusters.

Gisteren zijn met het M. S. Columbia uit Holland vertrokken vier zusters van de Congregatie de Zusters van Breda, voor de aanvulling der verpleegkrachten in het St. Elisabeths hospitaal.

In November zullen uit Holland vertrekken 13 nieuwe Zusters van de Congregatie van Schijndel, die het volgend jaar de Zusterscholen van Pietermaai, van de Zusters Franciscanessen van Roosendaal zullen overnemen.

Valsche geruchten.

Heel wat alarmeerende geruchten doen thans hier de rondte.

Wij hebben reeds in dit blad een tegenspraak opgenomen, van een valsch gerucht, wat er verspreid werd omtrent de opheffing van het agentschap der K. W. I. M.

Een tegenspraak is ook de advertentie in dit blad omtrent de aanbesteding van het Postkantoor, van de geruchten dat er een telegram uit Holland was gekomen, meldende een stopzetting van bouwplannen bij het Gouvernement.

En de geruchten die er thans loopen over de C. P. I. M. zijn wel de ergste.

75 % van het personeel zou ontslagen worden. Met Januari gaat het geheele bedrijf aan de Standard over, die het zal stop zetten enz.

We kunnen hierop antwoorden dat het bekend is, dat het hoofdkantoor in Londen, een beslissing neemt, dikwijls buiten en zonder de directies der afzonderlijke bedrijven.

Maar we zijn gerechtigd mede te deelen, dat hier aan de Mij van een opheffing niets bekend is, en men in dergelijke gebeurtenis ook niet gelooft.

Wel eenige waarborg daarvoor geven de volgende zinsneden, die we knipten uit het laatste jaarverslag.

De Koninklijke houdt ten aanzien van Amerika altijd één machtige troef in handen, n. l. in den vorm van de zeer rijke productie in Venezuela, welke een doorloopende bedreiging voor de Amerikaansche petroleummarkt vormt. Ook in het afgeloopen jaar heeft de Venezualan Oil Concessions nog mooie resultaten behaald en een flink ei in het moedernest gelegd. Venezuela is één van de vele goede pijlen op den boog, waarmede men bij de beoordeeling van deKoninklijke altijd rekening zal moeten houden.

En verder:

Natuurlijk konden wij er niet aan denken ook maar ergens een deel van onzen handel, in welk land dan ook, op te geven.

Van een 75 % bezuiniging is ook niets bekend. Wel heeft de Mij hier opdracht, om nog steeds meer de uitgaven te beperken en sterkste bezuinigingen door te voeren, zoodat er nog wel ontslagen zullen volgen, ook onder de employés.

Curaçaosche Arbeidsbeurs.

Deze week hebben zich aan de beurs aangemeld 98 personen. Het totaal bedrag is daardoor geklommen tot 203.

De Colonne-geweer der mariniers op Koninginnedag.

Door een fout onzerzijds is in ons verslag van Koninginnedag geen melding gemaakt van gemelde demonstratie, welke fout we echter gaarne herstellen, te meer omdat gebleken is, dat er van de zijde van het publiek een bijzondere belangstelling hiervoor bestond.

Om half negen begonnen deze oefeningen met het geweer, door 18 mariniers, waaronder een tamboer en een pijper onder leiding van Sergeant majoor Faber.

Toen deze mannen op het plein voor het Gouvernementshuis gekomen waren, werd voor Z.E. den Gouverneur, die van uit zijn woning de oefening met veel belangstelling volgde, het geweer gepresenteerd, waarna de manschappen zich formeerden in 4 reien. Hiermee werden kruisformaties gemaakt, cirkels, groote en kleine met uitvallen naar elkaar toe, welke oefeningen, door de snelle uitvoering zeer veel bijval inoogsten. Een twintig minuten duurde deze demonstratie. Tot slot kwamen de mannen te staan in een W formatie met er naast „presenteer geweer", onder welke stand het volkslied werd gespeeld. Hierna presenteerde de groep het geweer voor Z.E., en rukten ze weer in naar het Waterfort.

Moeder Humiliana.

Deze overste der Zusters van het hospitaal, die enkele maanden geleden, wegens gezondheidsredenen naar Holland terugkeerde, is thans benoemd tot overste van de Zusters te Hulst, waardoor de kans op haar terugkeer wel tot een minimum is gereduceerd.

Officieele Berichten.

Aan O. L. Obergh, tijdelijk deurwaarder der belastingen alhier, is op zijn verzoek eervol ontslag uit s'Lands dienst verleend en Pieter Mackay is als zoodanig benoemd.

De Heer Ir. J. H Gravenstein is eervol ontheven van de waarneming der betrekking van Directeur van Openbare Werken en de Heer Ir. A. A. Meyers is als zoodanig in activiteit hersteld.

De waarnemend agent der burgerpolitie in Curaçao Jan van Driel is benoemd tot wnd. hoofdagent der burgerpolitie in Curaçao.

De tijdelijk schrijver R.E. Evertsz, werkzaam op het Departement van Openbaren Werken, is overgeplaatst naar het kantoor van den Koloniaal Ontvanger.

De Curacaosche Bank.

In dank ontvingen wij dezer dagen het verslag over genoemde bank over het jaar 1930.

Evenals in vorige jaren gaat aan dit verslag vooraf eene beschouwing over den economischen toestand in dit gebiedsdeel en worden hierbij de voornaamste middelen van bestaan besproken.

Over de Economische toestand schijft het verslag:

De economische toestand op Curaçao, welk in de eerste helft van het verslagjaar nog zeer gunstig was, nam later eene ongustige wending tengevolge van het inkrimpen van het oliebedrijf. Hierdoor moesten vele Europeesche employé's en arbeiders en honderden andere uitheemsche losse arbeiders bij dat bedrijf repatrieeren, terwijl ook tal van inlandsche krachten buiten werk geraakten. Vermindering van het arbeidsloon was dan ook daarvan het gevolg.

Met inkrimping van dat bedrijf werden een viertal tankbooten uit de vaart genomen, hetgeen, gepaard met de algemeene malaise, ook vermindering in het havenverkeer teweeggebracht.

Het vertrek van vele gezinnen werd danig in den handelstand gevoeld, die met groote voorraden bleef zitten, zonder daarvoor voldoende afzet te hebben, terwijl dat ook voor huiseinaren een gevoelig verlies beteekende, daar daarvoor tal van woningen, welke hooge huren deden, vrij kwamen, waarvoor geen nieuwe huurders zich hebben voorgedaan.

Waar vroeger overal groote welvaart heerschte, trad daarvoor in de plaats in zekere mate een toestand van werkloosheid in, die verergerd is door de ongekende droogte.

De plantagehouders, voor wie het landbouwbedrijf reeds door hoog arbeidsloon zoo goed als onmogelijk was gemaakt, leden bovendien groote schade door verlies van vee tengevolge van de felle droogte, terwijl voor den kleinen man, die nog wat aan landbouw deed, door het wegblijven den regen oogst van mais en veld — en rankvruchten geheel onmogelijk was.

Op Aruba, waar vele arbeiders bij de oliebedrijven een goed bestaan vonden en ook tal van hen bij den aanleg van wegen, bij pierbouw en andere openbare werken geregeld verdiensten hadden, bleef de economische toestand vrij gunstig, echter niet in die mate als in het jaar tevoren, terwijl in het laatste kwartaal men ook hier den invloed van de algemeene malaise begon te ondervinden.

Op Bonaire was de economisscche toestand over het algemeen ook niet gunstig; tal van arbeiders, die op Curaçao en Aruba ruime verdiensten hadden, keerden in den loop van het jaar op het eiland terug, waar voor hen gelegenheid tot werk veel beperkter was. Op St. Martin was de economische toestand niet slecht. te te danken aan de omstandigheden, dat zij, die op Curaçao en Aruba werk hadden van hunne verdiensten geld overmaakten van hunne achtergelaten betrekkingen. Aan postwissels kwam hier binnen f. 28.700— tegen f.24.000 in 1929. Hierdoor was men in staat, vooral in de buitendistricten, weer tal

---

we op een afstand van een 6 a 7 duizend meter de Neptunus, waarop de officier M. S. de Vaal was om het controleeren der schoten. Aan een tros van 300 M. werd het slachtoffer voortgesleept.

Daar klonk het eerste salvo en de vier vuurspuwende monden der batterij schoten vier kogels gierend op den tanker af. Ruim 15 seconden konden we tellen, en vier waterstralen spoten op zij van het schip op. Een treffer was het niet

Met groote asbesten handschoenen hadden de matrozen reeds de gloeiende hulzen uit de kanonnen getrokken, en waren deze weer met nieuw materiaal gevuld. Een tweede schot scheen beter en telkens dreunden zware salvo's over de Caraibische zee en bij ieder salvo zagen we meer of minder fonteinen om het schip opspuiten.

12 maal had nu de batterij vier kogels vlammend uitgeschoten naar de *Enida*; de grootste afstand was op 6500 M.; de kleinste duizend meter minder. En onderwijl was de Banckert telkens van koers veranderd.

Vol belangstelling gingen we nu op het slachtoffer af, tot het opnemen der resultaten. Van verre was het al te zien, dat het schip slagzij maakte. Aan goede treffers had het niet ontbroken. Toch zagen we, dichterbij gekomen, slechts drie treffers in de zijwand, maar wat op het dek of onder de waterlijn gekomen was, konden we niet zien.

Waren het oorlogsgranaten geweest waarmee men geschoten zou hebben, zeker zou dan het schip al naar den kelder geweest zijn; maar de oefengranaten boren slechts gaten van 12 c.M. in den romp, waardoor het schip nog lang drijvende kan blijven.

Een tweede oefening zou nu beginnen; want het departement in Holland, waar deze oefening had voorgeschreven, had bepaald, dat het tweede twaalftal salvo's met persoonlijk vuur zou moeten gegeven worden, om aldus het verschil in resultaten te zien.

We voeren dus weer van de *Enida* weg, weder in de richting van New-Port, om een nieuwen aanval te beginnen.

Waren straks feitelijk de kijkers van alle kanonnen boven op de commandotoren vereenigd, thans werd achter de beide kijkers van ieder kanon een kanonnier gezet, om vanaf het kanon te richten.

Men kan hier al aanstonds berekenen, welk nadeel dit vuur heeft op het centrale, waar slechts 2 kanonniers voor de kijkers staan, een voor het horizontale richten en een voor het verticale, en dus 6 geschoolde menschen worden uitgespaard, wat vooral in oorlogstijd van belang is, daar dan ook de mitrailleurs bediend moeten worden.

Bovendien wordt bij het centrale vuur de kans op persoonlijke fouten tot 2 teruggebracht. Het bleek dan later, toen de officier M. S. de Vaal van de *Neptunus* netjes de op kaart geteekende schoten overhandigde, dat het centrale vuur een veel betere uitwerking had gehad dan het persoonlijke.

Bij dit tweede 12 tal salvo's deed zich echter een stoornis voor aan kanon 1 dat weigerde. Volgens veiligheidsvoorschrift nu in vredestijd, moest er nadien nog drie keer afgevuurd worden, maar het projectiel wilde de loop niet verlaten. Toen moest men nog 100 tellen wachten alvorens het kanon mocht geopend worden, waarna bleek, dat de slagtop niet getroffen was. Deze storing en het inzetten van een nieuwe slagveer en slagpen, waren oorzaak, dat het geheele getal schoten slechts 73 had bedragen.

We gingen nu weer op het slachtoffer af, dat steeds zwaardere slagzij maakte, met het aanvankelijke plan om door een lading picrinezuur de ondergang van het schip te voltooien. Een sloep werd uitgezet, waarin een 5 tal matrozen en drie officieren plaats namen. Maar bij de *Enida* gekomen, durfden ze toch de tanker niet te beklimmen, vooraleer zij van eenige veiligheidsmaatregelen voorzien waren. De matrozen roeiden dan weer terug naar de *Banckert* om de zwemvesten. Ten tweede male ging men nu weer naar het zinkende schip, maar nu bleek, dat daar niet gelegenheid meer was, om goed een lading explosiestof te plaatsen; bovendien stroomden door 11 a 12 trefgaten het water den tanker binnen, zoodat de ondergang niet lang meer duren zou.

Jammer genoeg moesten we dus de sensatie van een explosie missen.

De 11 a 12 treffers waren zeker een prachtig resultaat, wanneer men weet, dat in de slag van het Skagerak tijdens den grooten oorlog, het resultaat van de gezamenlijke Engelsche en Duitsche vloot slechts 3 % was.

Normaal wordt een 6% treffers reeds een mooi succes genoemd. Maar dan mag zeker bij deze 16% treffers wel een bijzonder woord van hulde gebracht worden aan den artillerieofficier BAX en zijn medehelpers, voor hun knap werk tijdens deze oefening.

Het was nu maar wachten op het moment der ondergang. Hoe lang dat nu nog duren zou? Het was een schatten van een kwartier tot 5 uren toe: Een mooie gelegenheid voor een sweepstake. Voetje voor voetje zag men het schip meer en meer slagzij maken. Zoo nu en dan hoorden we het donderend geraas van luiken en oud roest, die door en over het schip rolden. Langzaam, langzaam zonk de schuit dieper weg, tot het dek, de luiken bereikt werden, toen ging het sneller. Reeds lagen de masten in het water en drong dit de schoorsteen binnen. De tankopeningen lagen reeds onder, maar de lucht die zich boven het water in den zijwand had opgehoopt kon niet ontsnappen, en gaf een oogenblik het schip het uiterlijk van een half-ondergedoken duikboot.

Eindelijk echter kon de lucht een uitweg vinden. Aan de voorplecht zagen we deze in een fijne straal ontsnappen. Of het door een ankergat was of iets anders konden we niet goed onderscheiden, omdat we een weinig ver waren afgedreven. De *Enida* was nu het einde nabij. Ongeveer een uur had de doodstrijd geduurd. Warrelende draaikolken wezen nog eenige oogenblikken de plaats aan waar de tanker ten gronde ging.

Men was nu maar onderusschen aardig ver van huis gekomen. De bergen van Venezuela waren even duidelijk zichtbaar als de heuvels van Curaçao. Met een kalm vaartje stevenden we nu weer op huis aan, welke tocht verkort werd door een goed zeemansmaal in de gezellige longroom der officieren.

En toen we tegen half drie weer in het Schottegat waren, zaten de kanonnen al weer dik onder de smeer, fijntjes ingepakt in hunne zeildoeken, waren de reelingen weer opgeslagen als voor den tijd van vrede.

Tevreden waren allen over het verloop van dezen dag; zoowel over de prestaties als over den prettigen en opgewekten geest bij onze Marine en Marinemannen.

Extra **Kalkvoeding**

en de gezondheid der Vrouw

De ernstige gevolgen van een verhoogd kalkverlies in het lichaam der vrouw bij onregelmatigheden in de functionneering der inwendige organen, maakt het toevoeren van extra kalk in die gevallen dringend noodzakelijk.

Neem daarom geregeld Kalzan, het Kalkvoedsel. Met Kalzan zullen verschijnselen als slapte, prikkelbaarheid en bloedarmoede spoedig overwonnen zijn, terwijl ook de pijnen veel zullen verminderen.

Kalzan oefent een sterkende en regelende werking uit op de functionneering der inwendige organen,— het maakt Uw bloed krachtiger en sterkt de zenuwen, waardoor deze hun overgevoeligheid spoedig verliezen.

Begin nog heden Kalzan te gebruiken. Ge zult dan spoedig een opmerkelijke verbetering in Uw gezondheidstoestand constateeren, terwijl de periodieke functies weder geheel normaal zullen verloopen.

KALZAN

Het Kalkvoedsel

Verkrijgbaar bij alle Apothekers.

In tegenstelling met andere vormen van kalktoediening wordt de kalk der Kalzantabletten door hun samenstelling (in verbinding met natrium-lactaat) geheel door het lichaam opgenomen en behouden en komt zoodoende Uw lichaam ook werkelijk volledig ten nutte.

Vliegenier Schijns

Vrijdag is met de *„Heinz Horn"* het pandervliegtuig van den Hr. Schijns hier aangekomen.

Waarschijnlijk zal de Hr. Schijns reeds a.s. Dinsdag een vliegdemonstratie houden voor genoodigden, en dan in de loop den week boven de stad, alsook boven Bonaire en Aruba strooibiljetten uitwerpen, om reclame te maken voor de demonstratie Zondag a.s. op het vliegveld Hato.

's Morgens 11 uur zal daar het vliegfeest beginnen.

Autobussen zullen dien dag de verbinding tusschen stad en vliegveld onderhouden.

De Hr. Schijns stelt diendag liefhebbers in de gelegenheid een rondvlugt te maken boven ons eiland voor de prijs van 20 geld.

De toegang tot het veld zal 1 gld. bedragen.

De vliegschool zal dien dag ook geopend worden, waarvoor gegadigden zich bij de Hr. Schijns kunnen vervoegen.

Verdere bijzonderheden vervatten de sfrooibiljetten, die door de Hr. Schijns deze week van uit zijn vliegtuig boven de stad zullen worden uitgeworpen.

Uitslagen der Examens September 1931.

Onderwijzer(es) 4e klasse.

Geëxamineerd 3 candidaten.
Geslaagd: Mej. T. L. Scholz'
Afgewezen 2 candidaten.

Onderwijzer(es) 3e klasse.

Geëxamiseerd 4 candidaten.
Afgewezen 3 candidaten. 1 candidaat kwam voor het mondeling gedeelte van het examen niet op.

Spaansche taal.

Geëxamineerd 3 candidaten.
Geslaagd: Mej. A. M. Donkers, Mej W. M. van Dijk en P. G. Maas.

Engelsche taal.

Geëxamineerd 4 candidaten.
Geslaagd J. H. Teurlings. 3 candidaten trokken zich gedurende het examen terug.

Boekhouden.

Geëxamineerd 2 candidaten.
Geslaagd: J. M. van Etten en J. W. van Zoest.

Gymnastiek

Geëxamineerd 1 candidaat.
Geslaagd: E. R. Goilo.

In dank ontvangen.

Van de *„Curaçao Electric Supply Co."* een exemplaar *Hints for the week - end hosters* van de Kelvinator Comp.

Hoofdagentschap K. N. S. M. op Curacao.

Naar aanleiding van geruchten, welke den laatsten tijd alhier de ronde deden, ten aanzien van een opheffing van het Hoofdagentschap der K. N S. M. alhier, stelde de Hoofdagent zich telegrafish met zijn Directie in Amsterdam in verbinding.

De Directie der Mij. antwoordde: „Verzoeken U onbegrijpelijke ge„ruchten omtrent opheffing Hoofd„agentschap Curaçao officieel cate„gorisch tegenspreken. — „Royal".

Veeverzending naar de Bovenwindsche Eilanden.

Per S.S. „MIDAS" zijn 25 Augustus j.l. zestien kalveren naar St. Martin verzonden, waarvan tien stuks afkomstig van de plantage Groot St. Joris en drie van Zuurzak, de overige drie waren door den Gouvernementsveearts aangekocht in opdracht van enkele veehouders te St. Martin,. die zich door aankoop hier van jonge kalveren van ongeveer zes maanden oud over eenige jaren in het bezit willen stellen van goed melkvee. Het jonge vee heeft op de bovenwindsche eilanden een betere kans om goed op te groeien dan te Curaçao het geval is.

De dertien dieren afkomstig van de beide genoemde plantages worden in pensioen gegeven bij een bekend veehouder te St. Martin, die over goede weidegronden beschikt en aan wien de zorg voor de jonge dieren behoorlijk kon worden toevertrouwd. Het feit dat een oud- plantagehouder als de heer Perret Gentil het aandurfde zijn dieren zoo ver weg te sturen, vestigt de aandacht op de groote nood onder het vee op de plantages en pleit voor de idee van de Gouvernementsveearts om in deze richting een proef te nemen. Het is zeer te hopen dat voor beide partijen bevredigend afloopt, zonder twijfel zullen dan ook andere veehouders het eens probeeren

Openlucht audientie op Aruba op den Verjaardag van H. M. Koningin der Nederlanden op Maandag 31 sten Augustus 1931.

De Hr Eman schrijft ons:

Door overmacht verhinderd kon de opkomst op deze audentie niet zoo groot zijn geweest als wij ons voorgesteld hebben.

Op Zaterdag heeft het hier overal geregend, doch de daarop volgende Zondag is een zonnige dag geweest, zoodat de grond weer begon op te drogen en bijgevolg waren onze werkloezen, die gelijk een dorstig mensch naar water verlangt, angstig den regen afwachtte om te gaan planten, gedwongen om op de cunucus te blijven, om nog bij tijd van de natheid van den grond te kunnen profiteeren tot het bedelven van de zaad.

Wij meenen genoemde bezwaren als overmacht te moeten kenmerken, omdat onze medelijdenswaardige arbeiders in hun tegenwoordig ellendige toestanden niet den durf hadden om nog één dag uit te stellen.

Teleurgesteld als onze werkende klasse is, door de Petroleum industrie op ons eiland, die hun vroeger rustig agrarisch leven heelemaal bedorven heeft met een drastisch gedwongen overgang tot een industrieel leven, zoodoende hen deed verlaten hun oorspronkelijke bronnen van bestaan of welke als gevolg van de uitwerking van een dergelijke industrie uiteraard overvleugelgd bleven; van hun goedkoope krachten profiteerde in de drukke tijden van constructie enz, doch hen nu naar huis heeft gezonden om vreemdelingen te houden en hunne gegronde klachten om die plaatsen te kunnen behouden, waarop zij volgens alle wetten een onbetwistbaar recht hebben, ontkent of sust, met gekozen vorm van diplomatieke verblinding en voorwendselen als:

„Ze zijn lui, dom, ongehoorzaam, ze willen niet alle soort werken doen zooals de vreemdelingen" aldus de goede naam van de eerlijke huisvaders van Aruba, onze cunúculieden, die als werkkracbten onovertreffelijk zijn, voor vreemde oogen omlaag halende; bejegent op deze wijze en ver van het Moederland, is het heel begrijpelijk, dat zij inplaats van met vrouw en kinderen op Maandag naar de stad te gaan, gelijk zij zich voorgesteld hadden, wel op de cunucus bleven, opdat mannen met „chapie", meisjes om het zaad te bedelven en moeder om te koken, gezamenlijk trachten zich een stuk brood te verzekeren. in welke streven zij gelukkig niet afhankelijk zijn van welk lichaam dan ook, maar rechtreeks van Gods genade.

Om eenigszins toch bij te dragen tot de voorgenomen ovatie, liet ieder gezin zich vertegenwoordigen, door minstens een familielid, die te zamen een groop had gevormd van p.m. 4000 menschen.

Aan het hoofd van deze stoet gingen tien jonge dames in Oranje en in onze driekleur gekleed, waarvan ieder droeg een versierde letter, vormende te zamen de naam „Wilhelmina" terwijl boven deze rij dames gehouden werd een versierde ovaal met Oranje ondergrond waarop geschreven stond „Biba Reina".

Bij de Passan-grahan gekomen waar de Gezaghebber op de stoep stond, werd het Wien Neerlands bloed gespeeld en een rede door ons gehouden:

De Heer Eman stuurde ons ook nog zijn rede in het papiamentsch, die vol was van liefde voor het volk en het. vorstenhuis, doch die we bij plaats gebrek niet kunnen plaatsen.

Nader bericht men ons van zeer bevoegde zijde, dat het aantal personen wat de Hr. Eman volgde door de politie zoo nauwkeurig mogelijk gesteld is, en slechts 730 menschen bedroeg

van solide huisjes te laten bouwen. De handel was van weinig beteekenis en de zoutindustrie leidde een kwijnend bestaan tengevolge van moeilijke afzet voor het product en te kostbare winning- en beheersmethode.

Op St. Eustatius was de toestand minder gustig, de oogst van 1929 viel bevredigend uit, doch in het jaar kwam wegens droogte niets van het geplante terecht.

Op Saba blijft de toestand ongewijzigd; het in de Vereenigde Staten en Bermuda verdiende geld werd aan de gezinnen overgemaakt, met kantwerk werd wat verdiend, terwijl niettegenstaande de droogte hoog op de bergen nog wat voor plaatselijk gebruik geoogst werd.

Het slot van het verslag over de Bank luidt:

Van de zuivere winst groot f 58,426,36 wordt, zooals bij Gouvernementsbeschikking van den 11n Februari 1921 No, 207 is bepaald, een bedrag van f 29.000,— overgeschreven op het Reservefonds en het restant ad f 29.426,26 als inkomsten van de bank in ,s Landskas gestort. Het reservefonds komt met die overboeking op f 141.000,— te staan.

Expeditie naar Cocos Eiland.

Naar de begraven schatten der Boekaniers.

Vorige maand is uit Vancouver een expeditie van Canadeezen, onder leiding van J. E. Leckie, vertrokken naar Cocos Eiland, aan de Zuid-Amerikaansche kust ter hoogte van Columbia.

Op Cocos-Eiland zal de expeditie opgravingen verrichten naar een voorraad schatten, bestaande uit goud en juweelen, die daar in de zestiende eeuw zouden zijn begraven door de Boekaniers, de zeeroovere die indertijd de zeeën van Midden - Amerika onveilig maakten.

Er schijnen verschillende documenten te zijn, stammende uit den tijd der Boekaniers, waarin deze schatten, en de plaats, waar zij begraven zouden zijn, beschreven worden

Naar aanleiding van deze documenten hebben reeds vaker onderzoekers op Cocos-Eiland opgravingen verricht. Een hunner is de bekende Engelschman sir Malcolm Campbell, houder van het wereldsnelheidsrecord voor race-automobielen.

In 1925 heeft hij een week op Cocos-Eiland doorgebracht, zich met houweel en bijl een weg bannend door het oerwoud bij een temperatuur van 115 graden in de schaduw.

Ook hij verklaarde, voornemens te zijn, in de komende zomer wederom een poging op Cocos-Eiland te willen wagen.

De duurtetoeslag.

In ons verslag van den kolonialen Raad van 1 September, in ons blad van de vorige week, schreven wij over het bij den Raad ingediende aflossings-plan van den Gouverneur, tot delging der op dit gebiedsdeel bestaande schuld, dat „de jaarlijksche 1 millioen voor aflossing hoofdzakelijk zal verworven worden uit de accijns doch ook enkele andere bronnen moeten worden aangeboord."

Bij de lezing van den voorzitter is het ons ontgaan, maar bij nadere informatie is onder die bronnen door Z. E. ook genoemd, de duurtetoeslag der ambtenaren.

Onverantwoordelijk rijden.

Donderdagavond heeft door het onbesuisd rijden van een chauffeur die sterk onder invloed was van sterken drank een ernstig ongeluk plaats gehad, dat heel wat erger had kunnen afloopen. Deze chauffeur genaamd H. E. oud 33 jaar en wonende op Marchena reed in dolle vaart op het plein bij Plantersrust de stoep op, en een nieuw verkeersbord ondersteboven, tengevolge waarvan de auto zeer zwaar gehavend werd en de rijtuigvoerder zelf een sneewond opliep.

Ook een medepassagier M. M. die mede onder invloed van sterken drank was werd verwond.

Beiden werden wegens dronkenschap door de politie opgesloten, terwijl proces-verbaal is opgemaakt.

Wie helpt

HET APOSTOLAAT TER ZEE

aan DUITSCHE boeken?

Ook genegen tweede hands boeken mits in goede staat tegen billijke prijs over te nemen.

Zich te melden bij:
Pater Dellaert, Otrobanda.
M. van Eeden, Piermaaiweg.

SIGAREN.

Pas ontvangen eene **ruime** *collectie van de allerbeste Hollandsche Sigaren*

Prijzen buitengewoon laag.

DE LANNOY & CO.

6—7 *Botica Central.*

Los atletas necesitan MENTHOLATUM para masajes antes y después de los ejercicios, para aliviar torceduras y golpes y alejar todo peligro de infección. Produce alivio y flexibilidad a los músculos cansados y doloridos.

Los campeones del mundo tienen siempre a la mano y usan el famoso e inimitable.

Apostolaat ter Zee.

Heeft reeds 43 schepen voorzien met kisten goede lectuur.

Wordt lid of donateur van haar „Zeemans - Club" Klipstraat 51 boven.

Het is slechts Fl 5 per jaar. Gij doet hiermede een goede daad.

Uitstekende biljarts, piano en gramafoon, allerhande spelen, leestafel, lectuur in diverse talen, men kan er brieven schrijven en posten.

Een goed gesorteerde Cantine tegen prijzen, lager dan waar ook.

KOMT EN ZIET.

Ter overname aangeboden

een 1e klas inboedel, geheel of gedeeltelijk, bestaande uit: salonmeubelen, inrichting heerenkamer, karpetten, eet- en slaapkamarameublementen, kristal, glaswerk, eetservies, allerhande lampen, keukengerei enz.

Voorts een Nash auto 6 cilinders.

Te bevragen familie Meyers. Plantage Joontje.

KON. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.
Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

Crijnssen	16 September
Colombia	28 September
Venezuela	14 October
Costa Rica	26 October

Passages naar New York, New Orleans en Havana via Cristobal in connectie met de voornaamste lijnen van Cristobal, worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

Simon Bolivar	17 September
Crijnssen	1 October
Colombia	15 October
Venezuela	29 October

Naar Port au Prince en New York:

Stuyvesant	1 October
Cottica	22 October

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York, worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad Georgetown en Paramaribo:

Oranje Nassau	13 September
Nickerie	4 October

Naar La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown en Paramaribo:

Atlas	21 September

Naar Pto. Cabello en New York:

Astrea	19 September
Calypso	26 September

Direct naar La Guaira:

Libertador	23 September
Libertador	23 September

Naar Cristobal en Pacific Coast:

Boskoop	25 September
Orestes	9 October

Direct naar Rotterdam:

Bodegraven	15 September
Helder	5 October

Naar Sint Martin:

Midas	22 September

Naar Santo Domingo:

Midas	22 September

Naar Bonaire:

Atlas	16 September

Naar Maracaibo (* via Aruba)

Calypso	16 September
Medea *	23 September
Bacchus	30 September
Luna *	7 October
Astrea	14 October

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR".

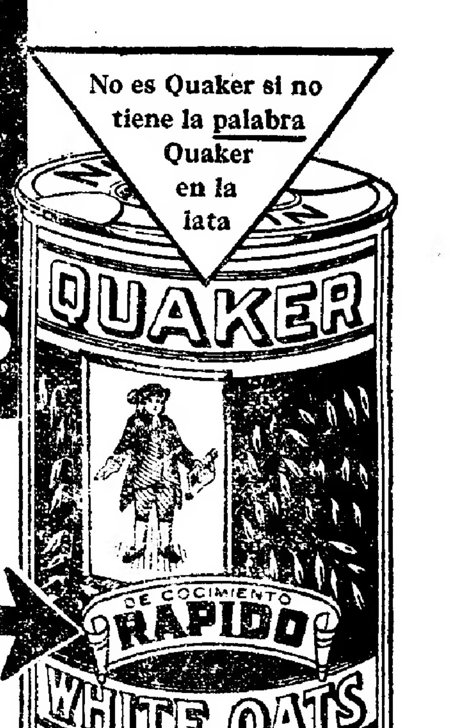
Vertrek van CURAÇAO	Zoudag	13 September	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Zondag	13 September	8	p.m.
Vertrek van Aruba	Zondag	13 September	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Maandag	14 September	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	15 September	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	16 September	5.30	a.m.
Vertrek van Aruba	Woensdag	16 September	6.30	p.m.
Aankomst te CURACAO	Woensdag	16 September	1.30	p.m.
Vertrek van CURACAO	Donderdag	17 September	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Donderdag	17 September	8	p.m.
Vertrek van Aruba	Donderdag	17 September	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Vrijdag	18 September	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Zaterdag	19 September	10	a.m.
Aankomst te Aruba	Zaterdag	19 September	10	p.m.
Vertrek van Aruba	Zaterdag	20 September	11	p.m.
Aankomst te CURACAO	Zondag	20 September	6	a.m.
Vertrek van CURACAO	Zondag	20 September	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Zondag	20 September	8	p.m.
Vertrek van Aruba	Zondag	20 September	9	p.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

2½ minutos

EL Quaker Oats "de Cocimiento Rápido" puede tenerse listo para comer en 2½ minutos después de hervirse el agua, si es preciso, o sea en menos tiempo del que se requiere para tostar pan o hacer café. ¡Imagínese el combustible, tiempo y trabajo que se ahorran!

80% menos de tiempo para cocerlo

Gracias a un nuevo procedimiento de hornear en la fábrica, este alimento sano y nutritivo se cuece ahora en ⅕ parte del tiempo que antes, quedando aún más suave y sabroso que nunca. Por su calidad superior, el Quaker Oats ha gozado por más de medio siglo, de una fama universal.

Pudiéndose preparar tan fácilmente y en tan poco tiempo, debe servirse todos los días. Es ideal para el desayuno. Se presta admirablemente también para hacer más espesas las sopas y para hacer frituras, panecitos y bizcochos ricos en elementos nutritivos.

Busque la frase "de Cocimiento Rápido"

El legítimo Quaker Oats "de Cocimiento Rápido" lleva en la tapa la palabra "Quaker", y debajo de la figura del Cuáquero, la frase "de Cocimiento Rápido". ¡Exija siempre el legítimo! 53-26

El Quaker Oats conocido hasta ahora en su forma original, se seguirá vendiendo en todas las tiendas de víveres.

DE COCIMIENTO **RÁPIDO**

Quaker Oats

Se cuece en 2½ minutos—aunque puede cocerse más

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Saba, 15|8|31

Mr. Editor :

Here in Saba, we have a Local Counsellor, who is Postal officer and also extraordinary agent of Poltce.

We understand, that an official directly or indirectly undei the Gezaghebber, may not (according to the Law) hold the office of Local Counsellor.

If that we understand is true, why then, M. Editor, is the present Local Counsellor Hassell, who is Postal officer and in my opinion an „official" under de orders of the Gezaghebber, maintained ?

Has he, if he wants to keep office of Local Counsellor, not to resign his post as Postal officer, or if he wants to be Postal officer resign as Local Counsellor ?

Thanking you for space allowed.

A. Voter.

De Kankerbestrijding.

De voorzitter van onze Curaçaosche Afdeeling van het Roode Kruis zond ons eenige exemplaren van het „Vaderland" waarin vermeld staat van het groote succes van een Nederlandsch geneeskundige op het gebied der kankerbestrijding.

Met dank aan de Heer Chumaceiro nemen we gaarne het volgende over:

De Sunday Express van 26 dezer maakt met groot enthousiasme gewag van een treffend succes dat dr. Bendien te Zeist, van wiens belangrijke ontdekkingen op het gebied van de kankerbestrijding wij uitvoerig melding hebben gemaakt, heeft mogen boeken door de wijze waarop hij heeft voldaan aan een proefneming, uitgaande van de Commissie van onderzoek der Britsh Empire Cancer Campaign. Dit instituut is een der grootste inrichtingen op het gebied van kankeronderzoek.

In zijn commissie hebben de meest bekende dokters in Engeland zitting en het geheel staat onder beschermheerschap van den Engelschen Koning.

De secretaris van genoemde commissie, dr. Alfred Piney is verleden week naar Zeist gekomen met 38 bloedpraeparaten in verzegelde tubes. Deze tubes bevatten bloed van menschen die aan verschillende ziekten lijden, waaronder ook kankerkerpatiënten, alsmede van volkomen gezonde personen. Aan dr. Bendien werd opdracht gegeven den inhoud der tubes te onderzoeken. Niemand, ook de heer Piney, wist welke bloedpraeparaten van kankerpatiënten afkomstig waren. Elke tube was genummerd en in een gezegelde enveloppe, die pas nadat dr. Bendien zijn rapport had ingediend, mocht worden geopend, bevond zich de aanwijzing der betreffende patiënten.

De tubes werden per vliegtuig uit Holland naar Zeist gebracht en dr. Bendien kreeg 48 uur om zijn moeilijke door hemzelf nog extra verzwaarde taak te volbrengen.

Na het verstrijken van dezen termijn kwamen dr. Bendien en dr. Alfred Piney samen met mr. James Douglas van de Sunday Express als getuige. Dr. Bendien leverde zijn verslag in. Zijn bevinding was dat zich in vijf tubes bloed van kankerpatiënten bevond.

Het was een dramatisch oogenblik toen de verzegelde brief werd geopend en de officieele bijzonderheden omtrent de verschillende bloedpraeparaten werden voorgelezen. H i e r u i t b l e e k d a t d r. B e n d i e n s r a p p o r t v o o r h o n d e r d p r o c e n t a a n d e w a a r h e i d b e a n t w o o r d d e.

Dr. Bendien, die zich op dat oogenblik bewust werd het hoogtepunt van zijn wetenschappeiijk levenswerk te hebben bereikt, kon zijn tranen niet bedwingen. De Engelsche dokter schudde hem zwijgend de hand.

Voorzien wordt — aldus de Sunday Express — dat ingevolge van de wijze waarop dr. Bendien heeft voldaan aan de proef om kanker enkel door bloedonderzoek te constateeren, het Britsche kankerinstituut nu alle mogelijken steun zal verleenen aan de ontdekkingen en geneesmethode van den Nederlandschen dokter. Deze ontdekkingen vormen natuurlijk slechts een stap, maar een zeer belangrijken stap naar een afdoende kankergenezing en -voorkoming.

De journalist James Douglas geeft in hetzelfde nummer van de Sunday Express nog een uitvoerige beschrijving van de omstandigheden, waaronder bovenbedoelde proef werd genomen. Gewezen wordt daarbij o.a. op de door dr. Bendiens bloedonderzoek geopende mogelijkheid om kanker te constateeren alvorens deze ziekte haar kwaadaardig karakter vertoont en er niets meer te redden valt. Dr. Bendien maakt er aanspraak op dat hij ernstige gevallen van kanker heeft genezen. Sommige dezer patiënten zijn na twee jaren gezond en wel.

Bijna alle gevallen die hij te behandelen krijgt zijn in een vergevorderd stadium. Bij velen is operatie onmogelijk. Hij acht genezen niet uitgesloten en beweert dat zijn behandeling voorkomt dat de ziekte zich na operatie opnieuw openbaart.

Het mooie resultaat van de thans genomen proef opent voor dr. Bendien den weg naar het bewijs der deugdelijkheid van zijn anti-kankerserum. Hiervoor zullen echter jaren noodig zijn van de gecontroleerde en volkomen geldige experimenten.

Het archief van menschelijke ellende.

Het vreeselijke lot der kinderen te Berlijn.

Duizenden zoeken de liefde van vader en moeder.

Geen statitiek stemt wel zoo tot nadenken, als het economische archief in het Markthallen-kwartier te Berlijn. Het is de levende statistiek van den nood van den tijd en den dag. Zij vertelt van den strijd der menschen en vooral der kinderen tegen den menschelijken nood der menschelijke ellende.

Honderden kwesties roept deze sociale ellende op.

Meer dan 26.000 banden staan ter beschikking. Het is de bibliotheek der ellende. Alle toonaangegevende sociale vaktijdschriften — 1300 in getal — worden bewerkt en gecatalogiseerd. Een bijzondere afdeeling verzamelt het materiaal uit parlementen en dagbladen. Nergens in Europa vindt men een zoo volledige sociale vakcatalogus.

400.000 kaarten maken de onmiddellijke en afdoende beantwoording mogelijk van zelfs de schijnbaar onbeteekendste vragen.

Alleen reeds in 1930 moesten 30.000 vragen, niet alleen uit Duitschland, maar uit heel de wereld beantwoord worden. Correspondentie wordt gevoerd met steden in Europa, Amerika, Azië. en met talrijke regeeringen.

Betreden wij eens de groote zaal, die voor Berlijn gereserveerd is. Daar bladeren wij in de geschiedenis van een weeshuis : 5000 kinderen verschijnen jaarlijks voor de loketten om opgenomen te worden. Niet altijd zijn het volslagen weezen, ook kinderen die lichamelijk en zedelijk den ondergang nabij zijn, melden zich aan,

Ontzettende getallen.

Terwijl menige moeder niet weet hoe zij haar kinderen verwennen zal, lezen wij hier in de statistiek, dat de sociale voorzorg in het afgeloopen jaar zich het lot van 20.000 kinderen moest aantrekken, wier ouders geen kleeding en voeding meer voor hen hadden ; wij lezen dat 18.000 kinderen in de kindertehuizen moesten worden opgenomen, omdat vader en moeder beiden buitenshuis werkten of omdat zij geen tehuis meer hadden.

Wij zien, dat 9000 kinderen onmiddelijk na deze geboorte in het ziekenhuis moesten worden opgenomen, omdat zij psychopatisch en physisch absoluut abnormaal waren ; 38.000 kinderen moesten in de tehuizen voor invalieden worden geplaatst ; 6000 kinderen moesten aan de ouderlijke macht ontnomen worden omdat hun huis een hel was ; 400 kinderen moesten onder bescherming der jeugdbescherming geplaatst worden wegens hun misdadigen aanleg.

100.000 kinderen zoeken steun en liefde, vertrouwen en redding. Duizenden arme kleinen kindere zoeken een vader en een moeder, een helpende hand, die hen leiden en opvoeden zal en hun levensvreugde en kindergeluk wil geven. Hooren wij hier niet in dit archief den roep van Christus : „Laat de kleinen tot Mij komen !"

Mogen zij eens in dit archief komen zien, zij die liever kostbare honden en katten vertroetelen, liever voortrossen in hun auto's, kostbare reizen ondernemen.

De wees- en kindertehuizen kunnen niet alles geven.

Nog onlangs is vasigesteld, dat te Berlijn 8800 schoolkinderen onder de vacantie werken moeten. Dit getal is echter veel grooter, omdat de meeste ouders de verdiensten, die zij van hun kinderen trekken, verzwijgen.

Zij, die uit gemakzucht niet willen gelooven aan den nood van deze dagen, dat zij naar dit archief gaan om bekeerd te worden.

„Apostolaat der Zee"

Geef U op bij :

VAN EEDEN, Loods, of

Pater DELLAERT.

Steunt het „Apostolaat der Zee."

BEKENDMAKING.

De Koloniaal-Ontvanger op Curaçao brengt hierbij ter kennis van de belastingbetalers, dat de termijnen van indiening van bezwaarschriften tegen en het aanvragen van ontheffing op aanslagen in de GEBRUIKSBELASTING, door een drukfout op de uitgereikte aanslagbiljetten abusievelijk zijn vermeld. Ingevolge het bepaalde bij P. B. 1928 No. 75 zijn die termijnen:

a. voor het indienen van bezwaarsshriften TWEE MAANDEN na de dagteekening van het aanslagbiljet, en

b. voor het aanvragen van ontheffing DRIE MAANDEN na afloop van het belastingjaar.

Curaçao, den 27sten Augustus 1931.

2-2 MUSSENDEN

BEKENDMAKING.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat de bepalingen der artikelen 26 tot en met 30 van de Begrafenisverordening (P. B. 1919 No. 21) over den bouw van grafkelders met ingang Januari 1932 in werking zullentreden.

Eigenaren en beheerders van begraafplaatsen worden verzocht zich bijtijds op de hoogte te stellen van de voorschriften vervat in genoemde bepalingen, die bij het bouwen van grafkelders in acht moeten worden genomen.

De Directeur van den

Openbaren Gezondheidsdienst,

3--1 P. I. HENRIQUEZ.

De inspectiereis van den Gouvernementsveearts naar de Bovenwinden.

De Heer Sardeman, gouvernementsveearts, die na in de eerste helft van Juli j.l. een week op St. Martin en een week op St. Eustatius vertoefd heeft, ten einde de toestand van de veehouderij en de veefokkerij te bestudeeren, heeft vervolgens de inspectiereis van den Gouverneur meegemaakt naar de drie Bovenwindsche eilanden.

Hij is zeer optimistisch gestemd wat aangaat de mogelijkheden om op de eilanden St. Martin en St. Eustatius vee te fokken in grooter hoeveelheid en van beter kwaliteit dan tot nu toe het geval is geweest. Hij maakt verder een vergelijking met de veehouderij op deze eilanden en op Curaçao, waarbij het hem vooral opvalt dat de eerste een bij uitstek gunstige gelegenheid bieden om jong vee op te fokken, dat te Curaçao juist met zooveel moeilijkheden gepaard gaat. Ofschoon de bovenwindsche eilanden een voor die streken abnormale droogte van zoowat twee jaren achter den rug hebben, staat, na de regens in Juni j.l., het gras er uitstekend bij, van eenige schade veroorzaakt door de droogte is hoegenaamd geen sprake, hetgeen pleit voor de gewassen en voor de bodem.

Hij verwacht, dat indien de kleine landbouw en vooral de veeteelt op de groote estates, ofschoon er te St. Martin ook verscheidene kleine grondbezitters een paar dieren houden, goed wordt aangepakt, een belangrijke bron van inkomsten voor de bevolking kan worden aangeboord door het produceeren van slachtvee en zuivelproducten.

Hij stelt voor, door import op elk eiland van zestal stieren van een uitgesproken vleeschras (Hereford, Shorthorn, Aberdeen, Angus) het produceeren van slachtvee ter hand te nemen, door deze stieren te kruisen met de inheemsche koeien, zooals dit in geheel Zuid-Amerika en andere veeproduceerende landen is gedaan.

Uitgeven van deze stieren aan de leden van de landbouwvereeniging door tusschenkomst van het Bestuur, castratie van alle andere stieren op een leeftijd van 3 tot 6 maanden, zouden reeds in een tweetal jaren de vleeschkwaliteiten van het inheemsche ras belangrijk verbeteren. De bovengenoemde rassen hebben in Zuid-Amerika bewezen zich goed aan het klimaat aan te passen en het zeer goed te kunnen doen zonder krachtvoeder dus z.g. „pasture fed".

Curaçao brengt geen slachtvee voort, maar betrekt dit uit Venezuela, het is van slechte kwaliteit, zoodat wat aangaat conditie en kwaliteit deze eilanden onmiddelijk aan een deel van de vraag naar slachtvee te Curaçao zouden kunnen voldoen, indien de aanvoer van een zekere hoeveelheid geregeld zou kunnen plaats vinden en indien de verkoop te Curaçao georganiseerd zou zijn. De bouw van het abattoir annex koelhuis te Willemstad, waardoor het snelle afslachten van de aangevoerde dieren mogelijk gemaakt wordt, terwijl door het koelhuis het vleesch eenige weken bewaard kan worden, zoodat niet alle vleesch ineens op de markt gebracht hoeft te worden, zullen de afzet te Curaçao in de hand werken.

Dit wat aangaat de verbetering van het ras teneinde de vleeschkwaliteiten te verhoogen, waardoor met dezelfde onkosten eene hoogere opbrengst kan worden verkregen.

Behalve slachtvee zou boter, mits deze zou kunnen concureeren tegen buitenlandsche blikken boter, een markt kunnen vinden te Curaçao. Ook hier geldt het, zich te verzekeren van een geregelde aanvoer, organiseeren van de markt te Curaçao, het trachten te vinden van instellingen die groote hoeveelheden in eens afnemen contracten met winkels, koelhuizen voor het bewaren ervan, voor dit alles kan de agent te Willemstad in de toekomst zorg dragen.

Wat het produceeren ervan aangaat, dit is noodzakelijkerwijze gebonden aan:

1o. Het gebruik van goed melkvee, het tweemaal per dag melken der dieren, geen kalveren meer bij de moeder laten, stalvoeding met gesneden gras en krachtvoeder, waardoor men van zelf komt tot:

2o. intensievere bewerking van den grond, die gecombineerd met irrigatie, de veehouder onafhankelijk maakt van een eventueele droogte;

3o. de bereiding ervan te doen plaats vinden door middel van moderne machines, een cooperatieve zuivelfabriek voor elk eiland, zou de productiekosten zoo gering mogelijk moeten houden.

Men diene echter te bedenken dat boterbereiding alleen mogelijk is indien het land een goed slag melkvee kan onderhouden en groot brengen. Hieraan voldoet de grond van St. Martin en St. Eustatius zeer zeker, echter mankeert het goede melkvee, dat alleen door import van buiten is te verkrijgen.

Van grondbewerking is helaas weinig sprake geweest, zoodat de opbrengst ervan belangrijk minder is dan bij een geregelde bewerking van den bodem had kunnen zijn. Ook aan irrigatie is nooit iets gedaan, waardoor de veefokker zich onafhankelijk van de droogte had kunnen maken, er is alleen wat hooi gemaakt in een tijd dat de grasopbrengst overvloedig was en dan werd het wel eens naar Curaçao gezonden, waar het een voldoende markt vond.

Het ware beter geweest met grondbewerking en irrigatie de opbrengst zoo hoog mogelijk op te voeren en het overschot naar plaatsen als Curaçao te zenden, waar in de veel langere droge tijd steeds gebrek is aan voedsel voor het Vee. Van de watervoorziening is nog niet veel bekend, een grondig onderzoek naar de waterbeweging en de natuurlijke waterreservoirs zou, vooral voor irrigatie doeleinden van groot nut kunnen zijn.

De producten van de veefokkerij, n.m. zuivelproducten en slachtvee vonden wat de boter aangaat een goed afzetgebied op Curaçao niet alleen maar ook op de omliggende Fransche en Engelsche eilanden, de ongeregelde aanvoer echter maakte dat de afnemers er niet op kunnen rekenen zoodat ze hun contracten elders plaatsten. Een zuivelindustrie zou echter zeer goed, zoowel op St. Martin als op St. Eustatuis, kunnen bestaan, mits de veehouders meer melk maakten en over een cooperatieve zuivelfabriek beschikten, echter is het noodzakelijk beter melkvee te hebben dan er nu aanwezig is. Om hiertoe te geraken zouden goede melkkoeien worden geimporteerd, wat echter veel geld kost, een ander schema is om, waar de bovenwindsche eilanden betere bestaansvoorwaarden verschaffen aan jong vee dan Curaçao, het daar gefokte jong vee, dat van veel beter afstamming is, naar de bovenwinden te zenden en op een geschikte leeftijd als melkkoeien of als slachtossen naar Curaçao terug te brengen, waar deze dieren zeker een goede markt zouden kunnen vinden.

Waar over vrijwijl den geheelen wereld het Friesche vee in deze richting het beste heeft voldaan, zal men moeten probeeren vee te krijgen van dit slag. Tenzij groote landeigeigenaren in deze voorgaan en zich door regelrechte aankoop in het buitenland van het benoodigde vee voorzien en te komen tot de stichting van een kudde goed melkvee, zal men op andere wijze moeten trachten een weg te vinden die tot het doel leidt.

De proef, die de heeren Perret Gentil van Groot St. Joris en Gorsira van Zuurzak op voorstel van den heer Sardeman hebben genomen, door resp. 10 en 3 kalveren bij een veehouder te St. Martin en pension te geven, verdient van de zijde van de veehouders te Curacao hun volle aandacht.

Het is juist de voortdurende uitwisseling van vee tusschen Curaçao, Aruba en Bonaire aan den eenen kant en de Bovenwindsche eilanden aan den anderen kant, die sterk in de hand moet worden gewerkt, zoodat in het algemeen de aandacht van de bewoners van de laatste eilanden meer op de mogelijke betrekkingen met de eersten worde gericht. Behalve slachtvee zouden de benedenwindsche eilanden elke hoeveelheid boter en andere zuivelproducten, die de andere eilanden zouden kunnen voortbrengen, kunnen gebruiken, zoodat het zeer zeker de moeite waard is te overwegen of niet een intensieve zuivelbereiding een bestaansmogelijkheid heeft.

De heer Sardeman vindt het jammer dat mooie stukken grond, gunstig gelegen, waarop heel goed een boerderij naar Hollandsch model geexploiteerd zou kunnen worden, zoo weinig waardeering vinden. Naar zijne meening zouden tientallen boerengezinnen met een klein aanvangskapitaal heel goed naar de eilanden St, Martin en St. Eustatius kunnen verhuizen en er een goed bestaan vinden, ze zouden met steun van de plaatsselijke landbouwvereernigingen uitmuntend werk kunnen verrichten door practische voorlichting op het gebied van landbouw en veeteelt, momenteel zijn er zeer weinig menschen, die er ook maar iets van weten.

Dat bij dit alles een geregelde stoombootverbinding noodzakelijk is, ook al moet er het eerste jaar geld bij, laat zich hooren, van bestuurswege wordt getracht zoo mogelijk een veertiendaagsche reekstreeksche verbinding door middel van K. N. S. M. booten tot stand te brengen.

Het bovenstaande samenvattende komt hij tot de volgende conclusies:

De eilanden St. Martin en St. Eustatius bieden alle mogelijkheden tot het voortbrengen van slacht- en melkvee van veel beter kwaliteit en in grooter hoeveelheid dan tot nu toe is geschied.

Het aanwezige vee bezit meer vleesch dan melkkwaliteiten, in de eerste plaats zal dus getracht moeten worden in deze richting verbetering te krijgen door invoer van goede stieren.

Doel van de fokkerij zal moeten zijn, door kwaliteit de markt te winnen van het op de Curaçaosche en buitenlandsche eilanden gebruikte slachtvee.

Daartoe worden o.a. de volgende maatregelen voorgesteld:

1o. Alle maatregelen, zooals het verstrekken van voorschotten, aankoop van benoodigdheden, landbouwwerktuigen, uitvoer van producten, te doen nemen door tusschenkomst van de landbouworganisaties, ten einde den leden het groote voordeel te doen inzien van cooperatie.

2o. Beter en geregelde verbinding met Curaçao en de eilanden onderling, via St. Kitts.

3o. Organiseeren van de markt voor slachtvee te Curaçao en Aruba, waarbij slachthuis en vooral koelhuis onmisbaar zijn.

4o. Grondig wateronderzoek op beide eilanden om irrigatie mogelijkheden na te gaan, meer gouvernementsputten op makkelijk bereikbare plaatsen, voorzien van een handpomp, zoo mogelijk van een windmolen.

5o. Onderzoek van grondmonsters, in verband met bemestingsproeven met kunst- en dierlijke mestoffen.

6o. Analyse van de aanwezige grassoorten op voedingswaarde en proeven met andere „droughtresisting" soorten.

7o. Invoer op elk eiland van een zestal stieren van een uitgesproken vleeschras en door de landbouwvereeniging uitgeven aan de daartoe geschikte personen, die voor het onderhoud een door den Gezaghebber nader vast te stellen dekgeld mogen vragen aan andere leden veehouders.

8o. Vrijwillige castratie of anders verplicht opstallen van alle minderwaardige stieren.

9o. Uitvoerverbod van koeien jonger dán 10 jaar, tenzij deze niet drachtig kunnen worden.

10o. Teneinde een begin te maken met een intensieve melkerij en zoodoende de grondslag te vormen van een zuivelindustrie zou op elk eiland getracht kunnen worden een geschikt persoon te vinden, die niet alleen wat eigendommen, maar vooral wat persoonlijke eigenschappen aangaat, waarbergen geeft dat een en ander behoorlijk behartigd zal worden, en aan wien als voorschot een kleine kudde Friesch vee verschaft zou kunnen worden, om als voorbeeld te strekken voor andere veehouders, waardoor ook dieren van een uitgesproken melkras zuiver gehouden, op de eilanden aanwezig zijn.

Daarnaast moet met alle middelen getracht worden de invoer van jong melkvee uit Curaçao te bevorderen, nadat het op de bovenwindsche eilanden is opgefokt tot melkkoeien of tot slachtossen, kan het als zoodanig weer terug naar het eiland waar het vandaan kwam. Ook voor melkvee moet op Curaçao een goede markt te vinden zijn, bij de daar geldende prijzen.

Zoodra zulks mogelijk is, in verband met de hoeveelheid te produceeren melk, kan worden overgegaan tot oprichting van een cooperatieve zuivelfabriek.

Koersdaling van oliewaarden.

WANNEER IS EEN GUNSTIGE VERANDERING TE VERWACHTEN?

We lezen in de „Maasbode":

Sedert het jaar 1927 werkt de petroleum-industrie feitelijk onder ongunstige omstandigheden en daarom was het te verwachten, dat vroeg of laat de petroleum-aandeelen hieronder zouden te lijden hebben. In de hausse-jaren 1925 — 1929 stegen de leideude petroleum-fondsen reeds minder sterk dan bijvoorbeeld de industrieele aandeelen en na de crisis trad een daling in, welke zich vooral in het afgeloopen jaar sterk accentueerde.

Naar wij in het maandbericht van de Rotterdamsche Bankvereeniging lezen bedroeg de gemiddelde koers van 20 leidende petroleum-aandeelen op de New-Yorksche beurs en Curbmarkt begin Mei 1929 59.13. Deze daalde tot 26.15 einde 1930 en tot 1900 begin Juni 1931, waarna een herstel intrad tot 22.32 begin Juli 1921

De prijsdaling der petroleum-producten moet o.m. als oorzaak voor doze koersdaling worden aangemerkt. Toch is de daling der petroleum-prijzen niet alleen te verklaren uit de statistische positie van het product en blijkbaar hebben de leiders der petroleum-industrie niet tijdig genoeg ingezien, dat een algemeene verandering der groothandelsprijzen geen uitzondering zou maken voor petroleumproducten.

Dat de statische positie de prijsdaling, welke vooral in den laatsten tijd grootere afmetingen heeft aangenomen, niet kan verklaren, blijkt hieruit, dat de wereld ruwe-olieproductie in 1930 1.407.880.547 vaten heeft bedragen tegen 1.484 044 000 vaten in 1929 of een teruggang van 5.1 pct. De productie in de Ver. Staten alleen, welk land twee derde van de wereldproductie en het wereldverbruik van olie vertegenwoordigt, daalde van 1.007.323.000 vaten tot 896.265.000 vaten of met 11.0 pct.

In het loopende jaar heeft deze ontwikkeling zich verder voortgezet en in de eerste vijf maanden bedroeg de wereldproductie 556.087.000 vaten tegen 586.617.000 vaten in 1930. De ruwe olie-productie der Ver. Staten alleen beliep 346.298.000 vaten tegen 388.615.000 vaten in 1930.

Hierbij moet opgemerkt worden, dat de Amerikaansche productie nog veel geringer zou zijn geweest als de producenten in het nieuw ondekte Oost-Texasterrein van het begin al aan een goede productieregeling hadden ingevoerd. Dit deden zij echter niet, met het gevolg, dat de productie aldaar sterk steeg en de prijs van ruwe olie tenslotte daalde tot $ 0.15 per vat Hierdoor ontvingen deze producenten voor hun groote productie in totaal nog minder dan producenten in andere gebieden met een kleine productie en meer normale prijzen. Zij gaven dus feitelijk per dag honderdduizenden vaten olie cadeau, hetgeen hun tot inkeer bracht en betere productieregeling schijnt in voorbereiding te zijn. 1)

Nu zeggen de productiecijfers alleen niet alles en moet men ook het verbruik bezien.

Een statistiek over de verwerking in de Ver. Staten toont aan, dat in de eerste vijf maanden van 1931 341.388.000 vaten werden verwerkt tegen 372.087.000 vaten ruwe olie in 1930. De daling der benzineproductie was desondanks niet zoo groot en bedroeg 174.902.000 vaten tegen 185.780.000 vaten in 1930.

Het benzine verbruik in de Ver. Staten heeft zich niet ongunstig ontwikkeld en bedroeg in 1930 395.560.000 vaten tegen 375 999.000 vaten in 1929. Voor de eerste vijf maanden van 1931 was dit cijfer 153.130 000 vaten tegen 154.315 000 vaten in 1930. Slechts weinige takken van industrie zullen dergelijke gunstige verbruikscijfers kunnen aantoonen.

Ongunstig zijn echter de exportcijfers.

De benzine-uitvoer uit de Ver. Staten bedroeg in 1930 65.621.000 vaten tegen 62 590 000 vaten in 1929. Over de eerste 5 maanden van 1931 was de benzine-export 20.634.000 vaten tegen 27.039.000 vaten in 1930.

Deze teruggang van den uitvoer kan eenerzijds wijzen op een verminderd verbruik in het buitenland en anderzijds op een scherpe concurrentie met buitenlandsche producenten, waarbij dan op de eerste plaats aan Rusland en Roemenië gedacht moet worden, welke landen beneden den wereldmarktprijs de benzine verkoopen.

Tengevolge echter van den vrij gunstigen benzine-afzet zijn de voorraden niet groot. Op 4 Juli bedroegen zij 39.698.000 vaten tegen 49.034.000 vaten een jaar geleden. In aanmerking genomen, dat er steeds een zekere voorraad aanwezig moet zijn is dit cijfer niet hoog te noemen.

De voorraden kunnen de markt dan ook niet drukken. Eerder is dit met de totaal voorraden der industrie (ruwe olie en alle andere producten) het geval.

De vraag rest nu nog, wanneer een verandering ten gunste te verwachten is. Bij de poging om deze vraag te beantwoorden moet men twee zaken onderscheiden. Allereerst de algemeene economische factoren, welke natuurlijk ook op de positie der petroleumindustrie van invloed zijn en ten tweede de bijzondere factoren, welke uitsluitend op de petroleumindustrie betrekking hebben.

Wat deze laatste kwestie betreft heeft de ongunstige toestand de oogen meer en meer geopend voor de noodzakelijkheid van samenwerking en productieregeling.

Wat de Ver. Staten betreft kan men eenige hoop koesteren op de in Augustus gehouden conferentie van gouverneurs van petroleumstaten en het door hen ingestelde „Oil States Advisary Committee". Hierbij zal men trachten een weg te vinden voor een algemeene samenwerking zonder de anti-trustwet te schenden. Ditzelfde geldt van de speciale bijeenroeping van het congres van Texas. Invoerrechten en invoerverboden zooals ze in de Ver. Staten geëischt worden, zullen de oplossing niet kunnen brengen, want ze zullen tot productieverhooging aanleiding geven, terwijl de producten, welke niet in de Ver. Staten afgezet kunnen worden, toch in het buitenland met de Amerikaansche producten zullen concurreeren.

De overeenstemming in de petroleumindustrie, wil zij succes hebben, moet echter horizontaal en verticaal zijn. Zij moet alle takken van de industrie omvatten n.l. de ruwe olieproductie, de verwerking en den afzet. Dit te bewerkstelligen zal niet eenvoudig zijn.

De winsten van de voornaamste oliemijen.

	1929 $	1930 $
Gulf Oil Corp.	44.489.686	10.625.252
Standard Oil Co. (N. J.)	120.912.794	42.150.663
do. of Calif	46.633.490	37.675.300
do. of New York	38.750.849	16.496.726
Kon. Ned. Petrol. (fl.)	126.471.391	90.069.548
„Shell" Transport & Trading (£)	6.720.990	5.189.402

1) De Kabelberichten van de vorige week hebben melding gemaakt, dat deze reeds bereikt is.

Russische olie op de wereldmarkt.

Plannen tot verhooging van den uitvoer.

Vorming van een anti-Sovjet-oliefront?

Naar de Daily Mail meldt, is Sovjet-Rusland er toe overgegaan, teneinde beter op de buitenlandsche markten te concurreeren, om de huidige productie van 38 000 tons tot 60.000 tons per dag te verhoogen. De jaarlijksche uitvoer zal verhoogd worden van 4.800.000 tons tot 5.500.000 à 6.000.000 tons. Hoeveelheden olie zullen op de onafhankelijke markten tegen productie - prijzen worden verkocht. Vertegenwoordigers der Amerikaansche olieindustrie zijn naar Moskou geweest, teneinde met de Sovjets tot oveenstemming te komen, maar zij hebben in hun pogingen gefaald, daar de Sovjets eischten, dat hun faciliteiten zouden worden verleend om minstens 5 millioen tons petroleum per jaar af te zetten. Momenteel wordt een nieuwe combinatie van petroleumbelangen overwogen teneinde een defensieve oorlog tegen de Sovjets te kunnen beginnen.

Boekbespreking.

English Books (Novels)

A. E. W. MASON

No other Tiger.

Prijs ing. f. 1.20 Geb. f. 1.70.

Een spannend verhaal, met een prachtige beschrijving van de nacht in de jungle op loer op de tijger.

Mrs. BELLOC LOWNDES

What Really Happened

Prijs ing. f. 1.20 Geb. f. 1.70.

In het eerste hoofdstuk een uiteenzetting van het geval door een scherpzinnig rechter. Met dit document vertelt de auteur wat er aan de hand is. Het is vooral de studie van een vrouwenziel, die de toekomst van haar kind bedreigd ziet, een moord begaat.

Dit is niet goed te praten. Overigens veel te genieten.

Verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel St. Augustinus - St. Thomas College.
St Martinus gesticht.
Fraterhuis Aruba.
Fraterhuis Bonaire.

FEUILLETON.

Nadruk verboden.

BELLADONNA.

Oorspronkelijk verhaal door

D. STRATER.

Agent Braam had zich intusschen, alhoewel onwillig, in zijn hart overtuigd van juffrouw Stibbe's onschuld, naast haar geplaatst, om aan het bevel van den officier van Justitie gevolg te geven. Het deed hem inwendig goed, dat Willing zoo kloek de partij opnam voor de arme huishoudster; maar nadat hij hem op last van den officier van Justitie uit de kamer verwijderd had, moest hij de half bewustelooze vrouw in arrest nemen

De overgebleven perzik en de nog in de keuken aanwezige etensresten werden nu in beslag genomen, het sterfvertrek zelf verzegeld en het lijk naar het ziekenhuis in de naburige stad vervoerd, om gerechtelijk geschouwd te worden.

IV.

Het was inderdaad den musicus Vermeer in de nieuwe wereld niet voorspoedig gegaan. En al dra moest hij ervaren, dat de meesten, die Amerika als het beloofde land betreden, het geluk en het welslagen van een enkeling slechts van verre aanschouwen, en dat voor hen de woorden, die Dante op de hellepoort aantrof, daar wel degelijk van toepassing zijn.

Na allerlei vergeefsche pogingen, na maanden van ontberingen, was hij er eindelijk in geslaagd, een plaats in 'n orkest van den tweeden rang te bemachtigen, zoodat hij tenminste in de eerste behoeften van zijn gezin kon voorzien; door zijne betrekking kreeg hij later nog enkele lessen, en zoo begon langzamerhand, ook door de spaarzaamheid zijner vrouw, eenige welstand in zijn gezin te heerschen.

Anny groeide intusschen voorspoedig op. Het was 'n echt aanvallig kind met fijn besneden gelaat, prachtige zwarte oogen en gitzwart haar Geen wonder, dat haar ouders haar verafgoodden, en velen hun het beeldschoone kind benijdden.

Toen zij grooter werd, liet haar vader, die groote verwachtingen op haar bouwde, haar de beste scholen bezoeken, en haar ten koste van groote offers 'n uitmuntende opvoeding geven. Zij had deze echter nog niet geheel voltooid, of andermaal kwam het ongeluk de famile Vermeer bezoeken.

Het orkest, waar Vermeer werkzaam was, werd ontbonden, en wel vrij onverwacht, zoodat hij zich plotseling zonder verdiensten zag. En nu begon andermaal voor hem dezelde moeilijke tijd als voor jaren terug, toen hij voor 't eerst in de nieuwe wereld voet aan wal zette. Van den ochtend tot den avond doorkruiste hij de wereldstad om een plaatsje in een orkest of café te krijgen of 'n paar lessen te bekomen. Tevergeefs! Moedeloos, doodelijk vermoeid van zijn lange zwerftochten kwam hij telkens 's avonds thuis.

Tot overmaat van ramp werd Vermeer zelf ziek. Na een dag van vruchtelooze poging om werk te krijgen, kwam hij 's avonds doodmoe en doornat van den regen thuis. 's Nachts overviel hem een hevige koorts. En toen 's anderen daags de dokter hem bezocht, constateerde deze een ernstige longontsteking. Ondanks de liefdevolle verpleging zijner vrouw, die niet van zijn ziekbed week, kon het door gebrek en zorgen uitgeputte lichaam weinig weerstand meer bieden, zoodat reeds na enkele dagen de dood een einde maakte aan het veelbewogen leven van Vermeer.

De tijden, die thans voor de beide vrouwen aanbraken, waren een aaneenschakeling van zorgen en ontberingen van de ergste soort. Het weinige, dat zij nog bezaten, was spoedig ingeteerd, en indien mevrouw Vermeer, die een bijzondere vaardigheid in het borduren had, niet met haar werk iets verdiend had waren zij ongetwijfeld tot de diepste armoede vervallen.

Anny van haren kant trachtte nu eer betrekking als gouvernante, of kinderjuffrouw te krijgen. De omstandigheid echter, dat hare opvoeding slechts ten deele voltooid was, maakte haar dit niet gemakkelijk. Ten slotte evenwel gelukte het haar, zij het op een bescheiden salaris, 'n betrekking als kinderjuffrouw machtig te worden, waarbij hare bijzondere schoonheid meer nog dan hare bekwaamheid den doorslag gaf.

Weer brak nu in het leven der beide vrouwen, die zoo heldhaftig den strijd om het bestaan streden, een tijdperk van welstand aan. Op aanraden van de familie, waar Anny in betrekking was, had mevrouw Vermeer een grooter en beter gelegen huis betrokken, waarvan zij het grootste gedeelte verhuurde.

Na eenigen tijd evenwel bleek, dat de drukke bezigheden, welke het houden van een pension meebrengt, voor mevrouw Vermeer, wier zwakke gezondheid door de geleden ontberingen en het verdriet over het verlies van haar man te zeer geleden had, te zwaar werden. En daar het aanschaffen van een hulp in de huishouding haar te kostbaar was, werd besloten, dat Anny hare betrekking zou verlaten, om hare moeder verder behulpzaam te zijn in het besturen van het pension.

Zoo komt het, dat we op een fraaien zomermiddag de beide vrouwen in de woonkamer bijeenvinden onder het genot van een kopje thee.

De zonnestralen, die zoo vroolijk door het vertrek dartelen en elk voorwerp in hun lichtend voorbijschieten tot iets schoons omtooveren, verhelderen bijwijlen de moede trekken der oude dame en geven haar een veel jeugdiger voorkomen.

Ook Anny's fraai postuurtje omzweeft de zon met heur ontastbaar schoon; ze legt een blauwpurperen gloed over de gitzwarte haren; ze verhoogt de tintelschittering der levendige oogen en streelt het incarnaat der wangen tot een warmen blos.

De beide dames zijn in de beste stemming. Al enkele maanden hadden haar fraaiste en best gelegen kamers leeggestaan. Adverteeren had tot dusver niet veel gebaat, De enkele reflectant, die naar aanleiding daarvan de kamers bezichtigd had, vond deze ofwel te duur ofwel te ver afgelegen voor z'n betrekking of z'n zaken.

De beide kamers dreigden nu een schadepost te worden; want hoe spaarzaam zij ook leefden, konden ze van de opbrengst der overige vertrekken aleen niet bestaan.

Maar nu deze middag hadden ze eindelijk bericht ontvangen van een heer, die belet gevraagd had om de kamers te mogen zien, Hij had, zooals hij schreef de kamers reeds terloops van buiten gezien en ze stonden hem wel aan. Indien de prijs, die gevraagd werd, niet te hoog was en de kamers hem overigens bevielen, zou hij ze gaarne nemen. De reflectant schreef verder, dat hij van beroep film - acteur en aan een der grootste filmfabrieken verbonden was.

(Wordt vervolgd.)

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

'k Prijs hem, die boeken leest, meer dan hem die niets weet.
Maar ik prijs hem meer, die wat hij leest, ook nimmer weer vergeet. Nog hooger hem, die ook begrijpt, wat hij gelezen heeft.
Maar het hoogst staat hij, die welbewust daarvan naar daden streeft.
Oud. Ind. spreuk

Het ligt heelemaal niet in mijne bedoeling, mijnheer de Onderwijzer, Uwe bewering te gaan tegenspreken, want ik zal mij nooit durven het recht aanmatigen, te beweren, dat mijn zienswijze de juiste is, waar de vooraanstaande personen, de autoriteiten op het intelectueel gebied juist huiverig zijn, bij het vellen van hun oordeel; want heusch men moet een denkprobleem degelijk analiseeren, alvorens de beslissingen te laten vallen.

Dat ik *nonsens* zou geschreven hebben, daarmee ben ik roerend eens met U, maar aangezien ons beider oordeel de schaal niet kan overhalen, om reden dat we alleen staan, moeten we ons richten naar de publieke opinie die de doorslag geeft, daarom zou het aanbeveling verdienen, indien wij met onze beslissing een week of twee zouden gewacht hebben.

U moet ook niet gelooven, dat ik de meening ben toegedaan, dat ik het kleine beetje kennis, dat ik van school heb meegenomen, later aangevuld door opgedane ervaringen, zal trachten te meten, met Uwe diepe kennis als onderwijzer, zoowel op het gebied van opvoedkunde als op dat van zielekennis, maar wel had ik gaarne van U vernomen, of zielekennis noodzakelijk is, wil men van een willooze jongeling, een stuurman van zijn eigen leven zien uitgroeien. Zoo ja, dan had ik liever gezien, dat U mijn artikel zou hebben weerlegd en indien dit niet voor verbetering vatbaar is, dan een artikel in dien geest, om zooveel mijn onbeduidend persoontje als ook het geheele lezend publiek in die richting te onderwijzen. Een vraag die telkens opgeworpen wordt, is deze, waarom men op school, het denkproces, niet kan leeren analiseeren, op dezelfde manier, als men leert de uitkomst van een som te zoeken.

Er zijn knappe jongens en zelfs mannen, die met het grootste gemak, een juiste verklaring weet te geven, van wat er met een vat gebeurt, dat door een aantal kranen van zeer ongelijke doorsnede leeg loopt, terwijl het meteen door een andere kraan weer wordt aangevuld en die verlegen staan als zij bij een tweesprong komen en bepalen moeten, welke de beste is.

Indien deze kennis op school wordt bijgebracht, dan hebben we tenminste de kans, dat onze jongens die de toekomstige Maatschappij moeten vormen, opgewassen kunnen zijn tegen de eischen van het sociale leven en wij dus serieuse menschen het levenspad zien bewandelen, die mekaar beter zullen begrijpen en met mekaar voelen, mekaar helpen vaststellen wat goed en wat kwaad voor het menschdom is en niet zooals we thans onder mekaar leven, met gewapende vrede.

Ik ben de meening toegedaan, zonder eenig pretentie of aplomb dat de wetenschappelijke denktechniek, voor een oningewijde zeer moeilijk en tijdroovend moet schijnen, maar gaat men haar leeren, stap voor stap van uit de schoolbanken af, dan ondervindt men zeker, bij een rijpere leeftijd, dat het eindresultaat de moeite overvloedig loont en ik zou haast willen beweren, indien ik het recht daarvoor kan erlangen, dat iemand, die werkelijk een groote persoonlijkheid bezit, (*— en dat krijgt hij alleen, als hij in staat is, zijn denkprocessen naar behooren te analiseeren en hen dus de goede richting doen houden —*), nooit verblind zal worden door verontwaardiging en zich daardoor gedwongen zien, de mentaliteit van anderen naar grillen te schatten.

Verder vraagt U, wat voor belang zoo een artikel kan hebben, daar op zal ik U liever het antwoord schuldig blijven, maar wel bewust van het feit, dat alles op deze aarde, zijn intrinsieke waarde heeft en dat men pas zijn waarde komt te realiseeren, als men daar van gebruik moet maken.

Dat mijn stuk, een paedagogische uiteenzetting van karakterfouten had kunnen lijken, is me niet recht duidedelijk, want het heeft nooit in mijn bedoeling gelegen, om iemand, wie dan ook, de les te gaan lezen, maar wel heb ik gedacht, dat mijn pennevrucht, die over een belangrijk onderwerp handelt, de aandacht zal trekken van bevoegde zijde, net zoo als een blinkend voorwerp, dat plotseling blinkt tusschen waardelooze rommel, en dat dus van bevoegde zijde alle pogingen in het werk zullen worden gesteld om daarvan uit te halen, wat er uit te halen is. De minderwaardige qualiteit van mijn werk, alsook de onervarenheid in de kunst om mijne gedachte schriftelijk weer te geven, heeft U, Uw evenwicht doen verliezen en Uwe beslissing mag natuurlijk niet uitblijven, met het gevolg, dat U nu een ieder, die U in den weg staat, een standje maakt.

Ik weet heel goed, dat een van de grootste en dankbaarste gaven van een mensch is, een lectuur voor een ander belangwekkend te doen worden, door de inkleeding daarvan, en dat krijgt hij alleen gedaan door jaren van harden arbeid en onverzwakte oefening, die gepaard moeten gaan met barmhartigheid van de lezers, die uitgedaagd worden om altijd eerlijk te blijven in de uit te oefenen kritiek, dat stof geeft tot verdere opbouw van de gedachten, die de gevoelens des harten en de verlangens der ziel weten, weer te geven en zoodoende datgene wat de ziel ziet, te beschrijven zooals het gezien wordt.

Waar U beweert, dat de verwaaing van karakterfouten, karakterafwijkingen en de oorsprong daarvan tentop is gevoerd, zij me geoorloofd even aan te stippen, dat niet alleen een *kern van goed* in *booze* dingen *schuilt*, maar vrij geregeld ook een *kern* van waarheid in *verkeerde* dingen en dat de onderzoekingen van de geleerden in alle richtingen, hen van aangezicht tot aangezicht tegenover een onoplosbaar raadsel brengen, om hen dan te nopen, de grootheid van het menschelijk verstand te doen erkennen.

Waar ik de werken van Bowet, Claparede enz. genoemd heb, daar was mijne bedoeling alleen, mijn geachte lezers behulpzaam te zijn in geval zij zich verder wenschen te bekwamen in de wetenschap der zielekennis en de geschiedenis van wijsbegeerte en meen de hoop te kunnen vleien, dat door de waardevolle medewerking van onze Boekhandel Sluyter, deze boeken voor iedereen als voor het grijpen liggen.

Waar U beweert, dat ik over Douane personeel en desnoods over het belastingwezen mag schrijven, zij me geoorloofd, U mede te deelen, dat volgens mijne bescheidene meening, een ieder vrij staat zijn eigen *onderwerp* te kiezen, waarop hij dan volgens zijn beste weten moet trachten op te bouwen; heeft hij dan zijn taak niet naar behooren gekweten, dan zijn de deskundigen geroepen, om opbouwende critiek uit te oefenen en zoodoende het lezende publiek aan het verstand te brengen, dat, dit en dat gedeelte niet erg gelukkig is uitgedrukt.

Naar aanleiding van Uwe opmerking, „Schoenmaker blijft bij je leest" wil ik de vrijheid nemen, U te verwijzen naar de Cursus van Dr. *Th. van Schelven*, handelende over de psychologie der samenleving. Dat ik de voorportalen van de wetenschap der paedagogie nog niet **kan** betreden, dat weet ik al te best en ik geef U de verzekering dat, al loop ik die wetenschap voortdurend *tegemoet* het *verwijdert* zich steeds en de verklaring daarvan zal niet **lang** en **moeilijk** zijn.

En dat vele collega's met U, de hoop uitspreken, in het vervolg verschoond te mogen blijven van zulke *nonsens*, zij me vergund het volgende aan te halen, geschreven door *Signor Guiglielmo Ferrero:*

„Ons tijdperk moge vol schijnen van den durf, de moed, alles omver te werpen, maar het is niet moeilijk onder deze woelige schijn overal de groote voortdurende onzekerheid te ontdekken van een wereld, die, haar beginselen van de oude tucht verloren hebbende, daarmee ook haar zekerheid van oordeel en handelen verloren heeft."

Deze repliek sluit ik met de veel zeggende woorden van **FOCH**. „Men behaalt de overwinning door het vertrouwen." Ik heb slechts **een** verdienste gehad, nooit te **wanhopen**," terwijl ik U Mr. de redacteur mijn beleefde dank aanbied voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend,

Jac. A. Hernandez.

Naschrift der Redactie.

Verdere stukken over dit ontwerp zullen we niet meer opnemen, en sluiten dus hiermede de discussie.

Achter de coulissen van de vooroorlogsche diplomatie.

In de pas uitgekomen gedenkschriften van den oud-gezant in Den Haag dr. Rosen, wordt heel wat licht geworpen op wat er achter de schermen van de hooge politiek omgaat. Er waren te Parijs heeren die heel wat voor „das liebe Geld" deden, in dit opzicht worden in dat boek heel wat reputaties van thans nog levende Fransche staatslieden gekraakt. En te Berlijn was er in die jaren een vroolijke boemmelaar, die ook vreemde grappen uithaalde, waarvan men nu maar eerst lucht krijgt.

Von Kiderlen - Wächter was de Staats-secretaris van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken in het jaar 1911, ten tijde van Agadir. Men schildert hem af als 'n forsche en goedgehumeurde Zwaab, jonggezel die met zekere Mevrouw Kypke, wat men noemt „un faux ménage" hield, maar bovendien andere avontuurlijke liefdespaden bewandelde. In de politiek een man van de brutale manier, die er op los ging. Voor het overige, zegt dr. Rosen heel scherp, van dezen minister van Buitenlandsche Zaken van Duitschland in de zoo gevaarlijke jaren van den grooten wereldoorlog, zou men bij een dissectie van zijn hersenen nog al 'n groot percentage alcohol gevonden hebben Nu ging deze leider van Buitenlandsche Zaken midden in de crisis van Agadir, toen het dus tusschen Duitschland en Frankrijk op het springen stond, met de vrouw van een Russisch diplomaat, Mevr. de Joumini, op zeer „amoureusen" voet om. Dr. Rosen vertelt nu, dat hij het in zijn correspondentie niet bij lyrische liefdesbetuigingen liet, maar dat hij tevens aan zijn vriendin, die bleek een spion geweest te zijn, de heele Marokkaansche politiek van de Wilhelmstrasse van puntje tot naaldtje uitenzette.

Mvr. de Joumini seinde natuurlijk alles dadelijk naar Parijs over. Men wrijft zich de oogen uit wanneer men dit leest. Wel heeft men in Duitschland beproefd de handelwijze van von Kiderlen-Wächter te verklaren als sluwe berekening, maar dr. Rosen, de goede kenner van de Marokkaansche kwestie, verklaart dat men maar beter doet de brutale waarheid te erkennen, dan aan de goegemeente flauwiteiten wijs te maken.

Het pikantste van het geval was wel dat toen men te Berlijn en te Parijs den oorlog begon te vreezen, Kiderlen-Wächter met zijn dulcinea een „Abstecher" naar Chamonix maakte. Caillaux die toen minister was, zat er erg mee verlegen. Wat zou er gebeuren, indien het ergste voorviel, de oorlog uitgebroken met den Duitschen minister van Buitenlandsche Zaken op Fransch grondgebied? De Fransche Staatsman vond er een elegante oplossing op on den hinderlijken bezoeker kwijt te raken.

Hij gaf opdracht aan den Prefect van het Arrondissement den heer von Kiderlen-Wächter officieel in zijn hotel te Chamonix te gaan begroeten. Het hielp. Met den volgenden trein reisden von Kiderlen met mevrouw de Joumini ijlings ai . . .

Tot zoover de onthullingen van Dr. Rosen, die zelf later een invloedrijke rol heeft gespeeld aan het Duitsche ministerie van Buitenlandsche Zaken en dus volledig op de hoogte kan zijn.

En dan te bedenken dat het lot van Europa en millioenen menschen in handen heeft gelegen van zulke politieke charletans, die bovendien ook nog geen enkele moraliteit kenden. De oude diplomatie van voor den oorlog, heeft tegenover de menschheid wel heel zwaar gezondigd. Om het niet erger te zeggen.

Advertentie.

De Procureur-Generaal, Hoofd van het hulpbureau voor den Industrieelen Eigendom in Curaçao, brengt hierbij ter algemeene kennisse, dat de wet van 9 Juli 1931 (P. B. No. 51) tot wijziging van de artikelen 35,47 en 49 der Octrooiwet 1910 (P. B. 1911, No. 9), laatselijk gewijzigd bij de wet van 29 Juni 1925,15 Augustus 1931 in werking getreden is.

De Hierbedoelde wetswijzigingen behelzen :

1o. *een verlenging van den duur van een octrooi van 15 tot 18 jaren (art. 47).*

Voor elk der drie verlengingsjaren van den duur is een jaarcijns van f 160.— verschuldigd.

2o. *Een verruiming van den termijn van uitstel voor de betaling van de jaarcijnzen voor verleende octrooien van 3 tot 6 maanden (art.49).*

Laatstbedoelde verlenging van den uitsteltermijn is een uitvloeisel van de op 6 November 1925 tot stand gekomen wijziging van het Unieverdrag van Parijs van 20 Maart 1883 tot bescherming van den Industrieelen Eigendom, welke wijziging voor Curaçao in P. B. 1928, No. 70 afgekondigd is geworden.

Ingevolge de wet van 9 Juli j. l. kunnen op 15 Augustus 1931 **vervallen octrooien** *in de hierna te noemen gevallen worden* **hersteld :**

a. *Octrooien, welke op laatsgenoemden datum zijn vervallen door het verloopen van 15 jaren, te rekenen van hunne dagteekening.*

b. *Octrooien, vervallen na 1 Juni 1928, doordat de daarvoor verschuldigde jaarcijnzen niet tijdig zijn betaald.*

Voor de vaststelling van den duur der te herstellen octrooien wordt de tijd, gedurende welken die octrooien reeds vervallen waren, medegerekend.

De rechten, welke derden vóór 15 Augustus 1931 te goedertrouw op de eventueel te herstellen octrooien verkregen hebben, blijven gehandhaafd.

Voor het herstel der hier bedoelde octrooien moet door de houders dier octrooien binnen drie maanden na het in werking treden dezer wet worden betaald :

in het geval sub a. voor het 16e, 17e en 18e jaar, waarmede de duur van het octrooi wordt verlengd, een bedrag van fl 160,— per jaar ;

in het geval sub b., de nog verschuldigde achterstallige jaarcijnzen, benevens een bedrag van fl 1,25.—

Ingevolge art. 3 der wet zullen houders van octrooien die vóór of op 13 Juni 1933 zouden zijn vervallen, doch waarvan de duur tot 18 jaar verlengd wordt, verplicht zijn licentie te verleenen aan hen, die te goeder trouw vóór 13 Juni 1930 daadwerkelijke voorzieningen hebben getroffen en onkosten hebben gemaakt om de geoctrooieerde uitvinding te gaan toepassen, weigert de octrooihouder de op grond van dit artikel gevraagde licentie te verleenen dan vindt art. 34, lid 4 tot en met 7 der Octrooiwet overeenkomstige toepassing.

Willemstad, Curaçao, 5 September 1931

De Procureur-Generaal,

Hoofd v. h. Hulpbureau voornoemd,

3—1 M. v. DIJK.

